

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1368 на Комисията от 11 август 2016 година за определяне на списък на критичните бенчмаркове, използвани на финансовите пазари, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ 1
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1369 на Комисията от 11 август 2016 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия 4
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1370 на Комисията от 11 август 2016 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 7

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2016/1371 на Комисията от 10 август 2016 година за установяване на екологични критерии за присъждането на екомаркировката на ЕС за персонални, ноутбук и таблетни компютри (нотифицирано под номер C(2016) 5010) ⁽¹⁾ 9
- ★ Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1372 на Комисията от 10 август 2016 година за изменение на приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС относно мерките за контрол на здравето на животните във връзка с африканската чума по свинете в някои държави членки, по отношение на вписванията за Латвия и Полша (нотифицирано под номер C(2016) 5319) ⁽¹⁾ 38
- ★ Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1373 на Комисията от 11 август 2016 година за одобряване на плана за ефективност на мрежата за втория референтен период на схемата за ефективност на Единното европейско небе (2015—2019 г.) ⁽¹⁾ 51

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

ПРЕПОРЪКИ

- ★ Препоръка (ЕС) 2016/1374 на Комисията от 27 юли 2016 година относно принципите на правовата държава в Полша 53

ВЪТРЕШНИ И ПРОЦЕДУРНИ ПРАВИЛНИЦИ

- ★ Изменение на Процедурния правилник на Съда 69
- ★ Изменение на Процедурния правилник на Общия съд 71
- ★ Изменение на Процедурния правилник на Общия съд 72
- ★ Изменения на Процедурния правилник на Общия съд 73
- ★ Изменения на практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд 78

Поправки

- ★ Поправка на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/466 на Съвета от 31 март 2016 година за прилагане на член 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/44 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия (ОВ L 85, 1.4.2016 г.) 81

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/1368 НА КОМИСИЯТА

от 11 август 2016 година

за определяне на списък на критичните бенчмаркове, използвани на финансовите пазари, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 ⁽¹⁾, и по-специално член 20, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) Бенчмарковете играят важна роля при определянето на цените на различни финансови инструменти и финансови договори и при измерването на резултатите на редица инвестиционни фондове. В много случаи при предоставянето на входящи данни и управлението на бенчмарковете има риск от манипулиране, а участващите лица често са изправени пред конфликт на интереси.
- (2) За да изпълнят икономическата си роля, бенчмарковете следва да бъдат представителни за съответния базов пазар или за икономическата действителност, която отразяват. Когато даден бенчмарк престане да бъде представителен за базовия пазар, както например при междубанковите лихвени проценти, възниква риск да се накърни целостта на пазара и да се влоши финансирането на домакинствата (под формата на кредити и ипотечни заеми) и предприятията в Съюза.
- (3) Рисковете за ползвателите, пазарите и икономиката на Съюза се увеличават с нарастването на общата стойност на финансовите инструменти, финансовите договори и инвестиционните фондове, чиято стойност се определя въз основа на бенчмаркове. Затова в Регламент (ЕС) 2016/1011 са определени различни категории бенчмаркове и са установени допълнителни изисквания, с които да се гарантират достоверността и стабилността на някои бенчмаркове, считани за критични, включително правомощието на компетентните органи при определени условия да поискат предоставянето на входящи данни или управлението на даден критичен бенчмарк.
- (4) Съгласно допълнителните задължения и правомощия на органите, които са компетентни органи по отношение на администраторите на критични бенчмаркове, се изисква тези критични бенчмаркове да бъдат официално определени. В съответствие с член 20, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1011 даден бенчмарк се счита за критичен, ако се използва пряко или непряко в комбинация от бенчмаркове за определяне на стойността на финансови инструменти или финансови договори или за измерването на резултатите на инвестиционни фондове с обща стойност от най-малко 500 милиарда евро, определена въз основа на всички видове матуритети или други срокове на падеж на бенчмарка, когато е приложимо.

⁽¹⁾ OBL 171, 29.6.2016 г., стр. 1.

- (5) Европейският междубанков лихвен процент (EURIBOR) измерва необезпечени междубанкови лихвени проценти в еврозоната и е един от най-важните бенчмаркове за лихвени проценти в световен мащаб. Смята се, че този бенчмарк отразява договори на стойност над 180 000 милиарда евро. Тези договори са предимно лихвени суалове, но бенчмаркът обхваща и потребителски ипотечни заеми на стойност над 1 000 милиарда евро.
- (6) Така стойността на финансовите инструменти и финансовите договори в Съюза, използващи този бенчмарк, понастоящем съществено надвишава прага от 500 милиарда евро.
- (7) С оглед на изключителната важност на EURIBOR за кредитите и ипотечните заеми в Съюза, настоящият регламент следва да влезе в сила в най-кратък срок.
- (8) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Европейския комитет по ценни книжа,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Бенчмаркът, посочен в приложението, се счита за критичен бенчмарк.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 11 август 2016 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПИСЪК НА КРИТИЧНИТЕ БЕНЧМАРКОВЕ ПО ЧЛЕН 20, ПАРАГРАФ 1 ОТ РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1011

Европейски междубанков лихвен процент (EURIBOR®), управляван от Европейския институт за паричните пазари (European Money Markets Institute — ЕММИ), Брюксел, Белгия

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/1369 НА КОМИСИЯТА**от 11 август 2016 година****за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз ⁽¹⁾ („основния антидъмпингов регламент“), и по специално член 9, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) На 20 декември 2014 г. Европейската комисия („Комисията“) започна антидъмпингово разследване по отношение на вноса в Съюза на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия. На 11 март 2015 г. Комисията започна антисубсидийно разследване по отношение на вноса в Съюза на същия продукт с произход от Индия.
- (2) На 18 септември 2015 г. Комисията прие Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1559 ⁽²⁾ („регламента за временните антидъмпингови мерки“). Комисията не наложи временно изравнително мито върху вноса на тръби от пластичен чугун с произход от Индия.
- (3) На 17 март 2016 г. Комисията прие Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 ⁽³⁾ („регламента за окончателните антидъмпингови мерки“) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/387 ⁽⁴⁾ („регламента за окончателните изравнителни мерки“).
- (4) В съответствие с основния антидъмпингов регламент и Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ („основния антисубсидийен регламент“) експортни субсидии и дъмпингови маржове не могат да бъдат кумулирани, тъй като експортните субсидии водят до дъмпинг. Експортните субсидии намаляват експортните цени и увеличават дъмпинговите маржове. Поради това Комисията взе предвид факта, че три от разследваните схеми на субсидиране са били експортни субсидии. Комисията намали размера на окончателните антидъмпингови мита в антидъмпинговото разследване с установените в рамките на паралелното антисубсидийно разследване ⁽⁶⁾ суми на експортните субсидии.
- (5) В регламента за окончателните антидъмпингови мерки ⁽⁷⁾ окончателното антидъмпингово мито бе определено на 0 % за Electrosteeel Castings Ltd („ECL“) и на 14,1 % за Jindal Saw Ltd („Jindal“) и за всички други дружества. В същия регламент ⁽⁸⁾ дъмпинговият марж бе определен на 4,1 % за ECL и на 19,0 % за Jindal и за всички други дружества. Поради това наложеното окончателно антидъмпингово мито бе под нивото на окончателния дъмпингов марж, установен за двете дружества.
- (6) В член 2 от регламента за окончателните антидъмпингови мерки се предвижда, че обезпечените суми, които превишават комбинираните ставки на антидъмпинговите мита и на изравнителните мита, се освобождават. Няколко национални митнически органи обаче посочиха пред Комисията, че тази разпоредба в сегашния си вид създава известно объркване по отношение на практическото ѝ прилагане в конкретния случай.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 21.

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1559 на Комисията от 18 септември 2015 г. за налагане на временно антидъмпингово мито по отношение на вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия (ОВ L 244, 19.9.2015 г., стр. 25).

⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 на Комисията от 17 март 2016 г. за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия (ОВ L 73, 18.3.2016 г., стр. 53).

⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/387 на Комисията от 17 март 2016 г. за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия (ОВ L 73, 18.3.2016 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 55).

⁽⁶⁾ Вж. съображение 160 от регламента за окончателните антидъмпингови мерки.

⁽⁷⁾ Вж. член 1, параграф 2 от регламента за окончателните антидъмпингови мерки.

⁽⁸⁾ Вж. съображение 160 от регламента за окончателните антидъмпингови мерки.

- (7) Поради това член 2 от регламента за окончателните антидъмпингови мерки следва да бъде изменен, за да стане ясно, че трябва да бъдат освободени обезпечените суми, които превишават само дъмпинговия марж, тъй като не бяха наложени временни изравнителни мита.
- (8) Ако сумата на временните мита, събрани окончателно съгласно член 2 от регламента за окончателните антидъмпингови мерки, надвишава дължимите мита съгласно настоящия регламент, тази сума следва да бъде възстановена или опростена.
- (9) Ще се отнася до разглеждания продукт, Комисията изключи тръбите от пластичен чугун без вътрешно и външно покритие („непокрити тръби“) от обхвата на разглеждания продукт в регламента за окончателните антидъмпингови мерки и в регламента за окончателните изравнителни мерки ⁽¹⁾. Комисията счита за целесъобразно вносът на непокрити тръби в Съюза да се наблюдава. Поради това ще бъдат въведени отделни кодове по ТАРИК за непокритите тръби.
- (10) Заинтересованите страни бяха уведомени за настоящото изменение и им бе дадена възможност да направят коментари. Не бяха получени коментари с възражения срещу изменението.
- (11) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на комитета, създаден съгласно член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1036,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 на Комисията се изменя, както следва:

1) Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

Сумите, обезпечени чрез временните антидъмпингови мита в съответствие с Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1559, се събират окончателно при следните ставки, които се равняват на установените окончателни дъмпингови маржове:

Дружество	
Electrosteel Castings Ltd	4,1 %
Jindal Saw Limited	19 %
Всички други дружества	19 %“

2) Въмъкват се следните членове 1а и 1б:

„Член 1а

Тръбите от пластичен чугун без вътрешно и външно покритие („непокрити тръби“) се класират в кодове по ТАРИК 7303 00 10 20 и 7303 00 90 20.

Член 1б

Сумата на платените или взетите под отчет мита съгласно член 2, която надвишава митата, установени в съответствие с член 1, се възстановява или опрощава.

⁽¹⁾ Вж. член 1 и съображения 13 — 18 от регламента за окончателните антидъмпингови мерки и член 1 и съображения 24 — 29 от регламента за окончателните изравнителни мерки.

Искането за възстановяване или опрощаване се отправя към националните митнически органи в съответствие с приложимото митническо законодателство в рамките на срок, предвиден в член 236 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (*) и член 121 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета (**).

(*) Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага с обратна сила, считано от 19 март 2016 г., с изключение на въвеждането на кодове по ТАРИК 7303 00 10 20 и 7303 00 90 20.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 11 август 2016 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/1370 НА КОМИСИЯТА**от 11 август 2016 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.
- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 11 август 2016 година.

За Комисията,

от името на председателя,

Jerzy PLEWA

*Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*

⁽¹⁾ OBL 347, 20.12.2013 г., стр. 671.

⁽²⁾ OBL 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MA	131,8
	ZZ	131,8
0707 00 05	TR	116,3
	ZZ	116,3
0709 93 10	TR	134,4
	ZZ	134,4
0805 50 10	AR	182,4
	CL	152,2
	MA	115,2
	TR	156,0
	UY	153,5
	ZA	150,3
	ZZ	151,6
	EG	223,0
0806 10 10	MA	178,5
	TR	158,2
	ZZ	186,6
	AR	145,1
0808 10 80	BR	102,1
	CL	123,4
	CN	90,3
	NZ	135,1
	PE	106,8
	US	167,6
	UY	92,2
	ZA	96,7
	ZZ	117,7
	0808 30 90	AR
CL		127,1
TR		147,9
ZA		133,0
ZZ		151,4
0809 30 10, 0809 30 90	TR	135,1
	ZZ	135,1

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕС) № 1106/2012 на Комисията от 27 ноември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни по отношение на актуализиране на номенклатурата на държавите и териториите (ОВ L 328, 28.11.2012 г., стр. 7). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/1371 НА КОМИСИЯТА

от 10 август 2016 година

за установяване на екологични критерии за присъждането на екомаркировката на ЕС за персонални, ноутбук и таблетни компютри

(нотифицирано под номер C(2016) 5010)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно екомаркировката на ЕС ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 7 и член 8, параграф 2 от него,

след консултации със Съвета по екомаркировка на Европейския съюз,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно Регламент (ЕО) № 66/2010 екомаркировката на ЕС може да бъде присъждана на продукти, които имат намалено въздействие върху околната среда през целия си жизнен цикъл.
- (2) Регламент (ЕО) № 66/2010 предвижда необходимостта от установяване на специфични критерии за екомаркировката на ЕС по групи продукти.
- (3) За да се отрази по-добре фактът, че пазарът на тази продуктова група е на най-съвременен равнище и за да се вземат предвид иновациите, се счита за целесъобразно да се промени обхватът на продуктовата група и да се установят преработен набор от екологични критерии.
- (4) Решение 2011/330/ЕС на Комисията ⁽²⁾ и Решение 2011/337/ЕС на Комисията ⁽³⁾ разглеждат поотделно ноутбук компютрите и персоналните компютри. Целесъобразно е да се обединят критериите, определени в решенията 2011/330/ЕС и 2011/337/ЕС, в общи критерии, за да се намали административната тежест за компетентните органи и заявителите. Освен това преработените критерии отразяват разширяване на обхвата, за да се включат нови продукти като таблетните компютри и преносимите компютри „всичко в едно“, както и някои нови изисквания за опасните съставки, въведени след решенията 2011/330/ЕС и 2011/337/ЕС от Регламент (ЕО) № 66/2010.
- (5) Критериите целят по-специално, насърчаване на продуктите, оказващи по-слабо въздействие върху околната среда и допринасящи за устойчивото развитие през целия си жизнен цикъл, които са енергийно ефективни, трайни, могат да се поправят и модернизират, лесни са за разглобяване и за оползотворяване на ресурси с цел рециклиране в края на жизнения им цикъл и ограничават наличието на опасни вещества ⁽⁴⁾. Продуктите с

⁽¹⁾ ОВ L 27, 30.1.2010 г., стр. 1.

⁽²⁾ Решение 2011/330/ЕС на Комисията от 6 юни 2011 година за установяване на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на ноутбук компютри (ОВ L 148, 7.6.2011 г., стр. 5).

⁽³⁾ Решение 2011/337/ЕС на Комисията от 9 юни 2011 година за установяване на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на персонални компютри (ОВ L 151, 10.6.2011 г., стр. 5).

⁽⁴⁾ Вещества, класифицирани като опасни съгласно Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1) („Регламента за КЕО“) и които са били идентифицирани в съответствие с член 59, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1) („Регламента REACH“).

подобрани експлоатационни показатели по отношение на тези аспекти следва да се насърчават посредством присъждането на екомаркировка. Поради това е целесъобразно да се установят критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС за продуктовата група „персонални, ноутбук и таблетни компютри“.

- (6) Критериите насърчават също така социалното измерение на устойчивото развитие, като въвеждат изисквания за условията на труд в цеховете за окончателен монтаж, с позоваване на Тристранната декларация на Международната организация по труда (МОТ) за принципите относно многонационалните предприятия и социалната политика, на Глобалния договор на ООН, Ръководните принципи на ООН за предприятията и правата на човека и на Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия.
- (7) Преразгледаните критерии, както и съответните изисквания за оценка и проверка, следва да бъдат валидни за период от три години, считано от датата на приемане на настоящото решение, като се вземе предвид иновационният цикълът за тази продуктова група.
- (8) Поради това решения 2011/330/ЕС и 2011/337/ЕС следва да бъдат заменени с настоящото решение.
- (9) Следва да се разреши преходен период за производителите, чиито продукти са получили екомаркировката на ЕС за персонални и ноутбук компютри въз основа на критериите, определени в решения 2011/330/ЕС и 2011/337/ЕС, така че да имат достатъчно време да адаптират своите продукти и да ги приведат в съответствие с преработените критерии и изисквания.
- (10) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, създаден съгласно член 16 от Регламент (ЕО) № 66/2010.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Продуктовата група „персонални, ноутбук и таблетни компютри“ включва настолни компютри, интегрирани настолни компютри, преносими компютри всичко в едно, ноутбук компютри, ноутбук компютри „две в едно“, таблетни компютри, т.нар. „тънки клиенти“, работни станции и малки сървъри.
2. Конзолите за игри и цифровите фоторамки не се считат за компютри за целите на настоящото решение.

Член 2

За целите на настоящото решение се прилагат следните определения, както са посочени в Регламент (ЕС) № 617/2013 на Комисията ⁽¹⁾ и споразумението между САЩ и Съюза, посочено в Регламент (ЕО) № 106/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, както е изменен с Energy Star v6.1 ⁽³⁾:

1. „Компютър“ означава устройство, което извършва логически операции и обработка данни, и обикновено съдържа централен процесор (ЦП), за да извършва операции или ако няма ЦП, то трябва да функционира като клиентски терминал на компютърен сървър, който действа като изчислителна единица. Въпреки че компютрите могат да използват входни устройства, такива като клавиатура, мишка, или тъчпад, и да извеждат информация на екран, не се изисква тези устройства да бъдат включени заедно с компютъра, когато се предлага.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 617/2013 на Комисията от 26 юни 2013 г. за прилагане на Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискванията за екопроектиране на компютри и компютърни сървъри (ОВ L 175, 27.6.2013 г., стр. 13).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 106/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно програма на Съюза за етикетирание на енергийната ефективност на офис оборудване (преработен вариант) (ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 1).

⁽³⁾ Решение (ЕС) 2015/1402 на Комисията от 15 юли 2015 г. за определяне на позицията на Европейския съюз по отношение на вземането на решение от управляващите органи към Споразумението между правителството на Съединените американски щати и Европейския съюз за координирането на програми за етикетирание на енергийната ефективност на офис оборудване относно преразглеждане на спецификациите за компютри, включени в приложение В към споразумението (ОВ L 217, 18.8.2015 г., стр. 9).

2. „Настолен компютър“ означава компютър, чийто основен модул е предназначен да бъде с постоянно местоположение, а не е проектиран да бъде преносим и е предвиден за използване с външен екран, клавиатура и мишка. Настолните компютри са предназначени за широк кръг приложения в дома и офиса.

„Интегриран настолен компютър“ означава компютър, при който компютърът и екранът са интегрирани в общ корпус, работят като едно устройство, и са свързани към променливотоковата мрежа посредством един-единствен кабел. Интегрираните настолни компютри могат да бъдат под една от следните две възможни форми:

- а) система, при която екранът и компютърът са физически обединени в едно устройство; или
- б) система, представляваща една пакетна система, при която екранът е отделен, но е свързан към главното шаси с постоянноков захранващ кабел, като компютърът и екранът се захранват от едно захранване.
3. „Преносим компютър всичко в едно“ означава компютърно устройство, проектирано за ограничената преносимост, което отговаря на всички от следните критерии:
- а) включва вграден екран с размер на диагонала по-голям или равен на 17,4 инча;
- б) във физическия корпус на продукта не е интегрирана клавиатура, в тази конфигурация, в която се предлага;
- в) включва и основно разчита на въвеждане от сензорен екран (с възможност за клавиатура);
- г) включва безжична мрежова връзка;
- д) включва вградена батерия, но е предназначен да бъде захранван главно от променливотоковата мрежа.
4. „Ноутбук компютър“ означава компютър, проектиран специално за преносимост и за продължителна работа със или без директна връзка към променливотоковата мрежа. Ноутбук компютрите използват вграден екран, неотделима механична клавиатура (използваща физически, подвижни клавиши) и посочващо устройство, и могат да се захранват от вградена акумулаторна батерия или друг преносим захранващ източник. Ноутбук компютрите обикновено са проектирани да осигуряват функционални възможности, сходни на настолните компютри, включително да използват софтуер с функционални възможности, сходни на софтуера, използван в настолните компютри.

Преносим компютър с обръщаш се, но неотделящ се, сензорен екран и с вградена физическа клавиатура се счита, че е ноутбук компютър.

- а) „Преносим тънък клиент“ означава компютър, който отговаря на определението за тънък клиент, но е проектиран специално за преносимост и също така отговаря на определението за ноутбук компютър. Тези продукти се считат за ноутбук компютри за целите на настоящото решение.
- б) „Ноутбук две в едно“ означава компютър, който прилича на ноутбук компютър с отварящ се екран и физическа клавиатура, но екранът му е сензорен и се отделя и който след като се откачи, може да работи като независим таблетен компютър, и при който клавиатурата и екранът на продукта трябва да бъдат предлагани като интегрирано изделие. За целите на настоящото решение ноутбук компютрите две в едно се считат за ноутбук компютри.
5. „Таблетен компютър“ (наричан също „планшетен компютър“) означава компютърно устройство, проектирано за преносимост, което отговаря на всички от следните критерии:
- а) включва вграден екран с размер на диагонала по-голям от 6,5 инча и по-малък от 17,4 инча;
- б) в конфигурацията, в която се предлага, липсва вградена, физическа и прикрепена клавиатура;
- в) включва и основно разчита на въвеждане от сензорен екран (с възможност за клавиатура);

- г) включва и предимно разчита на безжична мрежова връзка (напр. Wi-Fi, 3G и др.);
- д) включва и предимно се захранва от вътрешна акумулаторна батерия (със свързване към променливотоковата мрежа за зареждане на батерията, като това не е основният начин на захранване на устройството).
6. „Малък сървър“ означава компютър, който обикновено използва компоненти на настолен компютър и е с форма на настолен компютър, но е проектиран предимно да съхранява памет за други компютри. Малките сървъри са проектирани да изпълняват функции като предоставянето на мрежови инфраструктурни услуги и съхраняване на данни и на медийни файлове. Тези продукти не са проектирани с основна функция да обработват информация за други системи или да бъдат уебсървъри. Малкият сървър има следните характеристики:
- а) проектиран е като тип „поставка“, тип „кула“ или в друга форма, наподобяваща настолен компютър, така че всякаква обработка, запаметяване на данни и осъществяване на връзка с мрежа да се извършват в рамките на една кутия или продукт;
- б) проектиран е да работи 24 часа на ден, 7 дни в седмицата, като времето на непланираното прекъсване на работата е минимално (от порядъка на 65 часа/година);
- в) може да работи в режим с няколко потребители едновременно, като ги обслужва посредством свързани в мрежа клиентски устройства; и
- г) оперативната система е проектирана за домашни или по-нископроизводителни сървърни приложения, включващи Windows Home Server, Mac OS X Server, Linux, UNIX, Solaris.
7. „Тънък клиент“ означава компютър със самостоятелно захранване, който за да придобие основните си функционални възможности, разчита на връзка с отдалечени изчислителни ресурси. Главните му изчислителни функции се осигуряват от отдалечените изчислителни ресурси. Тънките клиенти, обхванати от настоящата спецификация, са ограничени до устройства без ротационно запаметяващо устройство, вградено в компютъра, и са проектирани за използване на постоянно място, а не са проектирани за преносимост.
- а) „Интегриран тънък клиент“ означава тънък клиент, чийто изчислителен хардуер и екранът са свързани с променливотоковата мрежа посредством един-единствен кабел. Интегрираните тънки клиенти могат да бъдат или система, при която екранът и компютърът са физически обединени в едно устройство или система, представляваща една пакетна система, при която екранът е отделен, но е свързан към главното шаси чрез постояннотоков захранващ кабел, като компютърът и екранът се захранват от едно захранване. Като подраздел на тънките клиенти, интегрираните тънки клиенти обикновено са проектирани да предоставят функционални възможности, сходни с тези на системите тънки клиенти.
- б) „Свърхтънък клиент“ означава компютър с по-малко местни ресурси от стандартен тънък клиент, който изпраща необработени сигнали от мишката и клавиатурата до отдалечен изчислителен ресурс и получава обратно от този ресурс необработен видео сигнал. Свърхтънките клиенти не могат да взаимодействат едновременно с няколко устройства, нито да използват в прозорец отдалечени приложения, поради липсата в устройството на разпознаваема от ползвателя клиентска операционна система (т.е. те работят на ниво, намиращо се под фирмен софтуер, и поради това е недостъпно за ползвателя).
8. „Работна станция“ означава високопроизводителен компютър за един ползвател, който обикновено се използва за графика, компютърно подпомагано проектиране (CAD), разработване на софтуер, финансови и научни приложения, както и за други задачи, изискващи голяма изчислителна мощност. Работните станции, обхванати от настоящата спецификация са предлагани на пазара като работни станции; имат средно време между отказите (MTBF) най-малко 15 000 часа (въз основа или на Bellcore TR-NWT-000332, издание 6, 12/97, или на данни събрани при експлоатацията); и поддържат код за коригиране на грешки (ECC) и/или буферна памет. В допълнение работната станция трябва да отговаря на три или повече от следните критерии:
- а) осигурява допълнително захранване за висококачествени графични карти (напр. допълнителна захранваща буска PCI-E 6-клемна 12V);
- б) в допълнение на графичния(те) слот(ове) и/или поддръжката на PCI-X, дънната платка да е снабдена с по-силни от x4 PCI-E (Peripheral Component Interconnect Express) серийни шини;
- в) не поддържа Uniform Memory Access (UMA) за графичните приложения;
- г) включва 5 или повече PCI, PCI-E или PCI-X слотове;

- д) може да поддържа 2 или повече процесора, като поддържа физически разделени процесорни пакети/гнезда, т.е. това изискване не може да се изпълни с поддръжката на единствен многоядрен процесор, и/или
- е) класифицирана е с продуктови сертификати от най-малко двама независими доставчици на софтуер (ISV).

9. За целите на дефинирането на подпродукти в рамките на „ноутбук компютър“ и „ноутбук компютри две в едно“:

„събноутбук“ означава вид ноутбук компютър, който е с дебелина под 21 mm и който тежи по-малко от 1,8 kg. Ноутбук компютрите две в едно (вж. отделното определение в член 2, параграф 4, буква б) с формата на събноутбук са по-тънки от 23 mm. Събноутбук компютрите включват процесори с малка мощност и полупроводников диск (SSD). Обикновено оптични дискови устройства не са включени. Събноутбук компютрите осигуряват по-дълъг период на работа без презареждане на акумулаторната батерия в сравнение с ноутбук компютрите, обикновено над 8 часа.

Член 3

Критериите за присъждане на екомаркировката на ЕС съгласно Регламент (ЕО) № 66/2010 за продукти, попадащи в продуктовата група „персонални, ноутбук и таблетни компютри“, определена в член 1 от настоящото решение, както и съответните изисквания за оценка и проверка, са определени в приложението към настоящото решение

Член 4

Критериите и съответните изисквания за оценка и проверка, определени в приложението, са валидни за период от три години, считано от датата на приемане на настоящото решение.

Член 5

За административни цели кодът, определен за продуктовата група „персонални, ноутбук и таблетни компютри“ е „050“.

Член 6

Решения 2011/330/ЕС и 2011/337/ЕС се отменят.

Член 7

1. Настоящото решение започва да се прилага два месеца след датата на неговото приемане. Въпреки това, заявленията за присъждане на екомаркировката на ЕС за продукти, попадащи в продуктовата група „персонални, ноутбук и таблетни компютри“, подадени в срок от два месеца след датата на приемане на настоящото решение, могат да се основават или на критериите, посочени в решения 2011/330/ЕС или 2011/337/ЕС, или на критериите, определени в настоящото решение. Заявленията се оценяват в съответствие с критериите, на които се основават.

2. Екомаркировки, присъдени в съответствие с критериите, определени в решения 2011/330/ЕС или 2011/337/ЕС, могат да бъдат използвани в продължение на 12 месеца от датата на приемане на настоящото решение.

Член 8

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 10 август 2016 година.

За Комисията
Karmenu VELLA
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

КРИТЕРИИ ЗА ЕКОМАРКИРОВКАТА НА ЕС И ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОЦЕНКА И ПРОВЕРКА

Критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС за персонални, ноутбук и таблетни компютри:

1. потребление на енергия
 - а) общо потребление на енергия от компютъра
 - б) управление на потреблението на енергия
 - в) графични способности
 - г) вътрешни захранвания
 - д) екрани с подобрени експлоатационни показатели
2. Опасни вещества и смеси в продукта, монтажните възли и компонентните части
 - а) ограничения за веществата, пораждащи сериозно безпокойство (ВПСБ)
 - б) ограничения за наличието на конкретни опасни вещества
 - в) ограничения, основани на класифицирането за опасност съгласно регламента за КЕО
3. Продължителност на живота
 - а) Изпитване за дълготрайност на преносимите компютри
 - б) Качество на акумулаторната батерия и продължителност на периода на работа без презареждане
 - в) Надеждност и защита на диска за съхранение на данни
 - г) Възможност за модернизация и ремонт
4. Проектиране, подбор на материалите и управление в края на жизнения цикъл
 - а) Подбор на материали и съвместимост с рециклирането
 - б) Проектиране за разглобяване и рециклиране
5. Корпоративна социална отговорност
 - а) Снабдяване с „безконфликтни“ минерални суровини
 - б) Условия на труд и правата на човека по време на производството.
6. Информация за потребителя
 - а) Инструкции за потребителя
 - б) Информация, присъстваща в екомаркировката на ЕС

Оценка и проверка: Конкретните изисквания за оценка и проверка са посочени във всеки критерий.

Когато от заявителя се изисква да представи декларации, документация, анализи, протоколи от изпитвания или други доказателства за съответствие с критериите, те могат да произлизат от заявителя и/или от неговия(те) доставчик(ци), и/или от техния(те) доставчик(ци) и/или от сертифициращи и изпитващи органи, които са трета страна, според случая

Когато е възможно, проверката следва да се провежда от органите за оценка на съответствието, които са акредитирани от национален орган по акредитация, в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара. Компетентните органи признават с предимство:

- Доклади от изпитвания, които са издадени от органи за оценка на съответствието, акредитирани съгласно съответния хармонизиран стандарт за лабораториите за изпитване и калибриране,
- Проверки от органи за оценка на съответствието, които са акредитирани съгласно съответния хармонизиран стандарт за органи, сертифициращи продукти, процеси и услуги.
- Проверки от органи за проверка на съответствието, които са акредитирани съгласно съответния хармонизиран стандарт за органите, извършващи инспекции.

Когато е целесъобразно, могат да бъдат използвани методи за изпитване, които са различни от тези, посочени за всеки критерий, ако са описани в ръководството за кандидатстване по критериите за екомаркировка, и компетентният орган, оценяващ заявлението, ги приеме за равностойни.

Когато е целесъобразно, компетентните органи могат да изискат допълнителна документация и да извършват независими проверки или посещения на място.

Промени на доставчиците и на производствените площадки, свързани с продукти, на които е присъдена екомаркировка, се съобщават на компетентните органи, заедно с подкрепяща информация, която позволява проверка на продължавашото съответствие с критериите.

Критерий 1. Потребление на енергия

1а) Общо потребление на енергия (ОПЕ) на компютъра

Общото потребление на енергия от компютъра трябва да отговаря на изискванията за енергийна ефективност, определени в Регламент (ЕО) № 106/2008, както е изменено с Energy Star v6.1.

Корекции на функционалните възможности, посочени в споразумението, както е изменено с Energy Star v6.1, могат да бъдат правени, с изключение на:

- самостоятелни графични процесори (GPU): вж. подкритерий 1в;
- вътрешни захранвания: вж. подкритерий 1г.

За вградените екрани с подобрени експлоатационни показатели се прилагат специални допълнителни изисквания, които могат да бъдат открити в подкритерий 1д.

Оценка и проверка: Заявителят предоставя протокол от изпитване за модела компютър, което е проведено в съответствие с методите за изпитване на компютри на Energy Star v6.1. Регистрации по Energy Star v6.1 в САЩ, се приемат, при условие че е извършено изпитване в съответствие с европейските изисквания за захранващото напрежение.

1б) Управление на потреблението на енергия

Функциите за управление на потреблението на енергия са включени по подразбиране. Когато потребителят или дадена програма се опитва да изключи функциите по подразбиране за управление на потреблението на енергия, за потребителя се появява предупредително съобщение, че ще бъде изключена функция за пестене на енергия, като му се предоставя възможност да запази функцията по подразбиране.

Оценка и проверка: Заявителят предоставя описанието на настройките за управление на потреблението на енергия, което е включено в ръководството за потребителя, като го придружава със снимки на екрана на примери, при които са е появило предупредително съобщение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30).

1в) Графични възможности

За отделните графични карти (dGfx) в настолните, интегрираните настолни и ноутбук компютрите се прилага допустимото типично потребление на енергия ($TEC_{graphics}$) на графичен функционален разширител от таблица 1 вместо тези от критериите за допустимост по Energy Star v6.1. Картите dGfx трябва да имат управление на потреблението на енергия, което при продължително състояние на бездействие да изключва графичния процесор (GPU).

Таблица 1

Допустимо типично потребление на енергия (TEC) на функционален разширител за отделни графични карти (dGfx) в настолните, интегрираните настолни и ноутбук компютрите

Категория dGfx (гигабайта/секунда) ⁽¹⁾	Допустимо TEC (kWh/година)	
	Настолни и интегрирани настолни компютри	Ноутбук компютри
G1 (FB_BW ≤ 16)	30	9
G2 (16 < FB_BW ≤ 32)	37	12
G3 (32 < FB_BW ≤ 64)	47	20
G4 (64 < FB_BW ≤ 96)	62	25
G5 (96 < FB_BW ≤ 128)	76	38
G6 (FB_BW > 128 с размер на данните < 192 бита)	76	38
G7 (FB_BW > 128 с размер на данните ≥ 192 бита)	90	48

⁽¹⁾ Категориите се определят в зависимост от размера на кадровия буфер в гигабайти в секунда (GB/s).

Оценка и проверка: Заявителят декларира съответствие с Energy Star v6.1 въз основа на по-строги стойности за допустимото типично потребление на енергия и предоставя подкрепящото изчисление на E_{TEC_MAX} и данни за експлоатационните показатели от протоколите за изпитване на модела.

1г) Вътрешни захранвания

Вътрешните захранвания в настолните и интегрираните настолни компютри трябва да отговарят на изискванията на Energy Star v6.1 за допустимото типично потребление на енергия (TEC_{PSU}) на захранващи устройства и трябва да постигат минимални к.п.д. като съотношение спрямо номиналния изходен ток както следва: 0,84 при 10 %, 0,87 при 20 %, 0,90 при 50 % и 0,87 при 100 %.

Оценка и проверка: Заявителят декларира съответствието на вътрешното захранване на модела, подкрепено с изчислението за продуктите по Energy Star v6.1 на E_{TEC_MAX} и с данни за експлоатационните показатели от протоколите за изпитване на модела или с независимо сертифициране на експлоатационните показатели на захранването.

1д) Екрани с подобрени експлоатационни показатели

Интегрираните настолни компютри и ноутбук компютрите, които имат екрани с подобрени експлоатационни показатели, както са дефинирани от Energy Star v6.1, и по този начин отговарят на допустимото типично потребление на енергия ($TEC_{INT_DISPLAY}$) на интегриран екран, трябва автоматично да коригират яркостта на изображението в съответствие с условията на околната светлина. Тази функция за автоматично регулиране на яркостта (АРЯ) трябва да бъде включена по подразбиране и за потребителя трябва да е възможно да я регулира и калибрира. Настройката по подразбиране с АРЯ се валидира съгласно следната процедура за изпитване:

$$\text{Изпитване i) } \left(\frac{P_{50} - P_{10}}{P_{10}} \right) \geq 5 \% \quad \text{Изпитване ii) } \left(\frac{P_{100} - P_{50}}{P_{50}} \right) \geq 5 \% \quad \text{Изпитване iii) } P_{300} \geq P_{100}$$

Където P_n е мощността, консумирана в режим „включен“ с включено АРЯ при n lux при пряк източник на светлина.

Оценка и проверка: Заявителят предоставя протокол от изпитване за модела компютър, показващ съответствие с определената процедура за изпитване.

Критерий 2. Опасни вещества и смеси в продукта, монтажните възли и компонентните части

Наличието в продукта или в определени монтажни възли и компонентни части на вещества, които са идентифицирани в съответствие с член 59, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 („Регламента REACH“) или на вещества и смеси, съответстващи на критериите за класифициране в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 („Регламента за КЕО“) по отношение на опасностите, изброени в таблица 2, се ограничава в съответствие с подкритерии 2а), 2б) и 2в). За целите на този критерий веществата от списъка с кандидати, пораждащи сериозно безпокойство (ВПСБ) и класификациите за опасност във връзка с класифицирането, етикетирването и опаковането (КЕО), са групирани в таблица 2 според техните опасни свойства.

Таблица 2

Групиране на веществата от списъка с кандидати, които са ВПСБ, и опасностите във връзка с КЕО

Опасности от група 1

Опасности, които определят дадено вещество или смес, че е от група 1:

- Вещества, включени в списъка на веществата кандидати, пораждащи сериозно безпокойство (ВПСБ)
 - Канцерогенни, мутагенни и/или токсични за репродукцията (КМР) от категория 1А или 1В: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df
-

Опасности от група 2

Опасности, които определят дадено вещество или смес, че е от група 2:

- КМР от категория 2: H341, H351, H361f, H361d, H361fd, H362
 - Токсични за водните организми от категория 1: H400, H410
 - Остра токсичност от категория 1 и 2: H300, H310, H330
 - Токсичност при вдишване от категория 1: H304
 - Специфична токсичност за определени органи (СТОО) от категория 1: H370, H372
-

Опасности от група 3

Опасности, които определят дадено вещество или смес, че е от група 3:

- Токсични за водните организми от категория 2, 3 и 4: H411, H412, H413
 - Остра токсичност от категория 3: H301, H311, H331, EUH070
 - СТОО от категория 2: H371, H373
-

2а) Ограничаване за веществата, пораждащи сериозно безпокойство (ВПСБ)

Продуктът не трябва да съдържа вещества, които са идентифицирани в съответствие с процедурата, описана в член 59, параграф 1 от Регламента REACH и са включени в списъка с кандидатите ВПСБ в концентрации, по-високи от 0,10 % (по тегло). Същото ограничение се прилага към монтажните възли и компонентни части, които представляват част от продукта, изброени в таблица 3.

Не се допуска дерогация от това изискване за списъка с кандидати ВПСБ, които се съдържат в продукта или в изброените по-долу монтажни възли или компонентни части в концентрация над 0,10 % (по тегло).

Таблица 3

Монтажни възли и компонентни части, за които се прилага критерий 2а)

-
- Сглобена дънна платка (populated motherboard, включително ЦП, RAM, графични устройства)
 - Устройства за съхранение на данни (HDD и SSD)
 - Оптичен диск (CD и DVD)
 - Екран (включително подсвета)
 - Шаси и закрепващи елементи
 - Кутии и лицеви панели
 - Външна клавиатура, мишка и/или тракпад
 - Вътрешни и външни захранвания
 - Външни променливотокови и постояннотокови захранващи кабели
 - Модули с акумулаторни батерии
-

При съобщаването на това изискване на доставчиците на изброените монтажни възли и компонентни части заявителите могат да извършат предварителна проверка на списъка на кандидатите по REACH с помощта на списъка на веществата за деклариране съгласно стандарта IEC 62474 ⁽¹⁾. Проверката се извършва въз основа на определяне на потенциала за присъствие на вещества в продукта.

Оценка и проверка: Заявителят изготвя декларации за отсъствието на ВПСБ с равна или с по-висока от посочената пределно допустима концентрация за продукта и монтажните възли и компонентни части, посочени в таблица 3. Декларациите са с позоваване на последната версия на списъка на кандидатите, публикуван от ЕСНА ⁽²⁾. Когато декларациите са въз основа на предварителна проверка на списъка на кандидатите с използване на IEC 62474, провереният списък, който се дава на доставчиците на монтажни възли и компоненти, се осигурява също така от заявителя. Използваната версия на списъка на веществата за деклариране съгласно стандарта IEC 62474, трябва да отразява най-новата версия на списъка на кандидатите.

2б) Ограничения за присъствието на конкретни опасни вещества

Монтажните възли и компонентните части, определени в таблица 4, не трябва да съдържат посочените опасни вещества във или над определените пределни концентрации.

⁽¹⁾ Международна електротехническа комисия (IEC), IEC 62474: Декларация на материалите за продукти от и за електротехническата промишленост, <http://std.iec.ch/iec62474>.

⁽²⁾ ЕСНА, Списък на веществата за разрешение, пораждащи сериозно безпокойство, <http://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

Таблица 4

Ограничения за веществата, които се прилагат за монтажни възли и компонентни части

Група вещества или материал	Обхват на ограничението	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценка и проверка
i) метален припой и контакти	Освобождаване 76 в съответствие с Директива 2011/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ , свързано с използването на оловен припой в <i>малки свързки</i> , не е разрешено.	0,1 % тегл./тегл.	Декларация, която се представя от производителя или извършващия окончателното сглобяване, подкрепена от валиден протокол от изпитване.
	Освобождаване 86 в съответствие с Директива 2011/65/ЕС, свързано с използването на кадмий в <i>електрически контакти</i> , не е разрешено.	0,01 % тегл./тегл.	Метод за изпитване: IEC 62321-5
ii) стабилизатори оцветители и замърсители на полимери	Следните опасни органикокалаени стабилизаторни съединения, класифицирани в група 1 и 2, не трябва да присъстват във <i>външни променливотокови и постояннотокови захранващи кабели и във външни захранващи акумулаторни модули</i> : — Дибутилкалаен оксид — Дибутилкалаен диацетат — Дибутилкалаен дилаурат — Дибутилкалаен малеат — Диоктилкалаен оксид — Диоктилкалаен дилаурат	не е приложимо	Декларация, която се предоставя от доставчика на монтажни възли.
	<i>Пластмасовите кутии и лицевите панели</i> не трябва да съдържат следните оцветители: — Азобагрила, които могат да се разградят до канцерогенни арил амини, изброени в допълнение 8 на Регламента REACH, и/или — Багрилни съединения, включени в списъка на вещества за деклариране съгласно стандарт IEC 62474.	не е приложимо	Декларация, която се предоставя от доставчика на монтажни възли.
	Полицикличните ароматни въглеводороди (ПАХ), класифицирани с опасностите от групи 1 и 2, не трябва да присъстват в концентрации, по-големи или равни на индивидуалната и сумарната обща пределна концентрация във външните повърхности от пластмаса или синтетичен каучук на: — Ноутбук и таблетни компютри, — Периферни клавиатури, — Мишки, — Стилуси и/или тракпадове, — Външни захранващи кабели.	Пределно допустимата индивидуална концентрация за ПАХ, които са ограничени съгласно Регламента REACH е 1 mg/kg Сумарната обща концентрация на 18-те изброени ПАХ, не трябва да бъде повече от 10 mg/kg	Заявителят предоставя протокол от изпитване за съответните части от идентифицираните части на продукта. Метод за изпитване: AfPS GS 2014:01 PAK

Група вещества или материал	Обхват на ограничението	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценка и проверка
	<p>Присъствието и концентрацията на следните РАН се проверява:</p> <p>РАН, ограничени от Регламента REACH:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Бензо[а]пирен, — Бензо[е]пирен, — Бензо[а]антрацен, — Хризен, — Бензо[б]флуорантен, — Бензо[j]флуорантен, — Бензо[к]флуорантен, — Дибензо[а, h]антрацен, <p>Допълнителни РАН, обект на ограничения:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Аценафтен — Аценафтилен — Антрацен — Бензо[ghi]перилен — Флуорантен — Флуорен — Индено[1,2,3-cd]пирен — Нафтаден — Фенантрен — Пирен 		
iii) Бицидни продукти	Бицидни продукти, които са предназначени да осигурят антибактериална функция, не се включват в пластмасови или гумени части на клавиатури и периферни устройства.	не е приложимо	Декларация, която се предоставя от доставчика на монтажни възли.
iv) Живак в подсвета	Освобождаване 3 в съответствие с Директива 2011/65/ЕС, свързано с използването на живак в <i>луминесцентни лампи със студен катод и луминесцентни лампи с външен електрод (CCFL и EEFL)</i> , не е разрешено.	не е приложимо	Декларация, която се предоставя от доставчика на монтажни възли.
v) Агенти за очистка на стъкло	Арсен и неговите съединения не могат да се използват в производството на стъкло за течнокристални екрани, предпазно покривно стъкло за течнокристални екрани и стъкло, използвано за повърхност на трапазд устройства.	0,0050 % тегл./тегл.	Декларация, която се предоставя от доставчика(ците) на стъкло за екрани, подкрепена от протокол от аналитично изпитване.

(¹) Директива 2011/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 година относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 88).

Оценка и проверка: Заявителят предоставя декларации за съответствие и протоколи от изпитвания съгласно изискванията в таблица 4. Когато се изискват, протоколите от изпитвания, трябва да бъдат валидни в момента на подаване на заявлението за съответния производствен модел, както и за всички съответни доставчици. Когато монтажни възли или компонентни части с еднакви технически спецификации, произлизат от няколко различни доставчици, изпитванията, когато е приложимо, трябва да бъдат извършени върху части, взети от всеки един от доставчиците.

2в) Ограничения, основани на класифицирането за опасност съгласно регламента за КЕО

Забавители на горенето, пластификатори, стоманени добавки и покрития, катодни материали, разтворители и соли, които отговарят на критериите за класифициране съгласно опасностите от Регламента за КЕО в таблица 2, не трябва да присъстват в монтажните възли и компонентните части в таблица 5 в концентрации равни или надвишаващи пределно допустимата норма от 0,10 % (по тегло).

Таблица 5

Монтажни възли и компонентни части, за които се прилага критерий 2в)

Части, съдържащи забавящи горенето вещества

- Дънни (main) печатни платки (ПП)
- Централни процесори (ЦП)
- Съединители и гнезда
- Устройства за съхранение на данни (HDD и SSD)
- Пластмасови кутии и лицеви панели
- Вътрешни и външни захранвания
- Външни променливотокови и постояннотокови захранващи кабели

Части, съдържащи пластификатори

- Вътрешни кабели и връзки
- Външни променливотокови и постояннотокови захранващи кабели
- Външни захранвания
- Пластмасови кутии и лицеви панели

Части с покрития от сплави на неръждаема стомана и/или от никел

- Шасита, кутии, болтове, гайки, винтове и скоби

Модули от акумулаторни батерии

- Акумулаторни батерийни елементи
-

i) Дерогации за използването на опасни вещества, които забавят горенето и на пластификатори

Използването на забавители на горенето и пластификатори, които отговарят на критериите за класифициране за опасностите от Регламента за КЕО, посочени в таблица 2, се ползва с дерогация от изискванията по критерий 2в, при условие че те отговарят на условията, посочени в таблица 6. Съответно, материалите за забавяне на горенето, използвани във външни променливотокови и постояннотокови захранващи кабели, също трябва да отговарят на условията, посочени в таблица 6, точка ii), буква б).

Таблица 6

Условия на дерогациите, които се прилагат по отношение на използването на забавители на горенето и пластификатори

Вещества и смеси	Монтажен възел или компонентна част	Обхват на дерогацията	Оценка и проверка
Забавители на горенето	i) Дънни (main) печатни платки	<p>Използването на забавители на горенето в ламинираната основа на дънната платка се ползва с дерогация, ако е изпълнено едно от следните условия:</p> <p>а) Забавителят на горенето е класифициран за опасност от група 3. Когато се твърди съответствие с IEC 61249-2-21 ⁽¹⁾, изпитването на горене на печатната платка, симулиращо неправилно обезвреждане на ОЕЕО, показва емисии на канцерогенни полициклични ароматни въглеводороди (PAH) $\leq 0,1 \text{ mg TE/g}$</p> <p>б) Забавителят на горенето е реагирал в полимерната смола и изпитването на горене на печатната платка, симулиращо неправилно обезвреждане на ОЕЕО, показва емисии на полибромиран дибензо-р-диоксин и полибромиран дибензофуран (PBDD/DF) $\leq 0,4 \text{ ng TE/g}$ и емисии на канцерогенни PAH $\leq 0,1 \text{ mg TE/g}$.</p>	<p>Декларация, която се предоставя от доставчика на монтажни възли, подкрепена с документация, за да се проверят класификациите за опасност</p> <p>и когато е необходимо,</p> <p>протокол от изпитване, извършено от трета страна, за комбинацията от материала на печатната платка, компонентите и забавителя на горенето.</p> <p><i>Метод за изпитване:</i> ISO 5660 в условията на окисляваща пиролиза (IEC 60695-7-1 горене тип 1b с топлинен поток от 50 kW/m²).</p> <p>Количественото определяне се прави в съответствие с EN 1948 (PBDD/DF) и/или ISO 11338 (PAH).</p>
	ii) Външни променливотокови и постоянно-токови захранващи кабели.	<p>Използването на забавители на горенето и на техните синергични вещества, се ползва с дерогация, ако е изпълнено едно от следните условия:</p> <p>а) Забавителят на горенето и неговото синергично вещество са класифицирани за опасност от група 3. Когато се твърди съответствие с IEC 62821 ⁽²⁾, изпитването на полимера на захранващия кабел показва емисии на халогенен кисел газ, помалки от 5,0 mg/g</p> <p>б) Резултатите от изпитване на горене на захранващия кабел, симулиращо неправилно обезвреждане на ОЕЕО, показват емисии на полихлориран дибензо-р-диоксин и полихлориран дибензофуран (PCDD/DF) $\leq 0,3 \text{ ng TE/g}$.</p> <p>Захранващите кабели, изолирани с материали, чието присъщо действие е забавяне на горенето, са обект на същото изискване за изпитване на горене в част ii), буква б).</p>	<p>Декларация, която се предоставя от доставчика на монтажни възли, подкрепена с документация, за да се проверят класификациите за опасност</p> <p>и когато е необходимо,</p> <p>протокол от изпитване, извършено от трета страна, на захранващия кабел.</p> <p><i>Метод за изпитване:</i> IEC 60754-1 или ISO 19700 в условия на недостатъчна вентилация (IEC 60695-7-1 горене тип 3a) с топлинен поток от 50 kW/m²).</p> <p>Количественото определяне на PCDD/DF се прави в съответствие с EN 1948.</p>
	iii) Външни пластмасови кутии и лицеви части	Забавителите на горенето и техните синергични вещества, класифицирани за опасности от групи 2 и 3, се ползват с дерогация за употребата им.	Декларация, която се предоставя от доставчика на монтажни възли, подкрепена с документация, за да се проверят класификациите за опасност.

Вещества и смеси	Монтажен възел или компонентна част	Обхват на дерогацията	Оценка и проверка
	iv) Други монтажни възли и части: <ul style="list-style-type: none"> — ЦП възел — Устройства за съхранение на данни — Вътрешни съединители и гнезда — Захранвания 	Забавителите на горенето, класифицирани за опасности от група 3, се ползват с дерогация за употребата им.	Декларация, която се предоставя от доставчика на монтажни възли, подкрепена с документация, за да се проверят класификациите за опасност.
Пластификатори	i) Външните захранващи кабели и модули от акумулаторни батерии, външни кутии и вътрешни кабели	Забавителите на горенето, класифицирани за опасности от група 3, се ползват с дерогация за употребата им.	Декларация, която се предоставя от доставчика на монтажни възли, подкрепена с документация, за да се проверят класификациите за опасност.

(¹) Съгласно IEC 61249-2-21 е възможно да се твърди състав „без халогени“ на материала на печатната платка.

(²) Съгласно IEC 62821 е възможно да се твърди за кабели, че са „без халогени и с ниско отделяне на дим“.

ii) *Дерогации за използването на добавки, покрития, катодни материали, разтворители и соли*

Използването на метални добавки и покрития, катодни материали за батерии и разтворители и соли за батерии, които отговарят на критериите за класифициране за опасностите от Регламента за КЕО, посочени в таблица 2, се ползва с дерогация от изискванията по критерий 2в), при условие че те отговарят на условията, посочени в таблица 7.

Таблица 7

Компоненти и монтажни възли, които специално се ползват с дерогация

Вещества и смеси	Монтажен възел или компонентна част	Обхват на дерогацията	Оценка и проверка
Метални добавки и покрития	i) Метални компоненти	Сплави на неръждаема стомана и стоманени покрития, устойчиви срещу одраскване, които съдържат метален никел, класифицирани с H351, H372 и H412. Условия за дерогация: Степента на отделяне на метален никел от покритията, устойчиви срещу одраскване, върху части на кутията, където могат да бъдат в пряк и продължителен контакт с кожата, не трябва да надвишава 0,5 µg/cm ² /седмица.	Идентифициране на съответните части по тегло и място в продукта. Когато части от външната кутия влизат в пряк и продължителен контакт с кожата, се предоставя протокол от изпитване. Метод за изпитване: EN 1811
Катодни материали за батерии	ii) Литиево-йонни и полимерни батерии	Катодни материали за батерии, класифицирани за опасности от групи 2 и 3. Те включват: <ul style="list-style-type: none"> — Кобалтов литиев оксид — Литиев манганов диоксид — Железен литиев фосфат — Кобалтов литиев манганов никелов оксид 	Декларация, която се предоставя от доставчика на батерии или елементи, подкрепена с документация, за да се проверят класификациите за опасност.

Вещества и смеси	Монтажен възел или компонентна част	Обхват на дерогацията	Оценка и проверка
Електролитни разтворители и соли за батерии		<p>Електролитни разтворители и соли, класифицирани за опасности от групи 2 и 3. Те включват:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Пропиленов карбонат — Етиленов карбонат — Диетилов карбонат — Диметилов карбонат — Етилметилов карбонат — Литиев хексафлуорофосфат 	

Оценка и проверка: Кандидатът предоставя декларация за съответствие с критерий 2в). Декларацията трябва да бъде подкрепена от информация относно забавителите на горенето, пластификаторите, стоманените добавки и покрития, катодните материали, разтворителите и солите, използвани в монтажните възли и компонентните части, изброени в таблица 5, заедно с техните декларации за класифициране или неклассифициране за опасност.

За всяко вещество или смес в подкрепа на декларацията за класифициране или неклассифициране за опасност се предоставя следната техническа информация:

- Номерът по CAS, на ЕО или в списъка (когато съществува такъв номер за смеси);
- Физическата форма и състояние, в което се използва дадено вещество;
- Хармонизирани класификации за опасност на съответните вещества по Регламента за КЕО;
- Самокласифициращи вписвания в базата данни на ЕСНА за веществата, регистрирани по REACH ⁽¹⁾ (ако не съществува хармонизирана класификация);
- Класификации на смесите в съответствие с критериите, формуирани в Регламента за КЕО.

При разглеждането на самокласифициращи вписвания в базата данни за веществата, регистрирани по REACH, се дава предимство на вписванията от съвместни заявки.

Когато класификацията е записана като „липсват данни“ или „недостатъчна за формулиране на заключение“ съгласно базата данни за вещества, регистрирани по REACH, или когато дадено вещество още не е регистрирано в системата REACH, се предоставят токсикологични данни, които отговарят на изискванията в приложение VII към Регламента REACH и които са достатъчни, за да се подкрепи заключителна самокласификация в съответствие с приложение I към Регламента за КЕО и помощните указания на ЕСНА. В случаите на вписвания „липсват данни“ или „недостатъчна за формулиране на заключение“ самокласифицирането се проверява, като се приемат следните източници на информация:

- Токсикологични изследвания и оценки на опасностите от партньорски регулаторни агенции ⁽²⁾ на ЕСНА, регулаторни органи на държавите членки или на междуправителствени органи;
- Изцяло попълнен информационен лист за безопасност в съответствие с приложение II към Регламента REACH;
- Документирана експертна оценка, предоставена от професионален токсиколог. Това трябва да бъде основано на преглед на научната литература и на съществуващи данни от изпитвания, при необходимост подкрепени от резултати от нови изпитвания, извършени от независими лаборатории, като се използват методи, признати от ЕСНА;
- Атестация, основана на експертна оценка, когато е целесъобразно и издадена от акредитиран орган за оценяване на съответствието, който извършва оценки за опасност съгласно системите за класифициране на опасностите на глобалната хармонизирана система (ГХС) или Регламента за КЕО.

⁽¹⁾ ЕСНА, База данни на веществата, регистрирани по REACH, <http://www.echa.europa.eu/information-on-chemicals/registered-substances>.

⁽²⁾ ЕСНА, Сътрудничество с партньорски регулаторни агенции, <http://echa.europa.eu/en/about-us/partners-and-networks/international-cooperation/cooperation-with-peer-regulatory-agencies>.

Информация за опасните свойства на вещества или смеси може, в съответствие с приложение XI към Регламента за REACH, да бъде събрана и по начини, различни от изпитвания, например чрез използването на алтернативни методи като методи *in vitro*, на количествени модели за взаимовръзка между структура и активност или чрез групиране или асоцииране.

За вещества и смеси, ползващи се от дерогация, които са включени в таблици 6 и 7, заявителят трябва да представи доказателство, че всички условия на дерогацията са изпълнени. Когато се изискват протоколи от изпитвания, те трябва да бъдат валидни в момента на подаване на заявлението за производствен модел.

Критерий 3. Продължителност на живота на продукта

3а) Изпитване за дълготрайност на преносимите компютри

i) Изпитвания, които се прилагат за нутбук компютрите

Моделът на нутбук компютър трябва да премине изпитвания за дълготрайност. Всеки модел се проверява дали работи, както е обявено, и дали постига посочените изисквани стойности на експлоатационните показатели след извършването на задължителните изпитвания в таблица 8 и най-малко едно допълнително изпитване, избрано от таблица 9.

Таблица 8

Спецификация на задължителното изпитване за дълготрайност за нутбук компютри

Изпитване	Условия на изпитване и изисквания за функционални показатели	Метод на изпитване
Устойчивост на удар	<p>Спецификация:</p> <p>Отгоре, отдолу отдясно, отляво, отпред и отзад на продукта се прилага три пъти полусинусоиден вълнов импулс, който пиково достига най-малко 40 G и е с продължителност най-малко 6 ms.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>По време на изпитването нутбук компютърът трябва да е включен и да е включено някое софтуерно приложение. След изпитването той трябва да продължи да работи.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Част 2-27: Ea</p> <p>Част 2-47</p>
Устойчивост на вибрации	<p>Спецификация:</p> <p>Прилагат се рандомизирани синусоидни вибрации с честотен обхват от 5 Hz до максимум 250 Hz в продължение на най-малко 1 цикъл на сканиране на честотния диапазон в края на всяка ос на горната, долната, лявата, дясната, предната и задната страна на продукта.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>По време на изпитването нутбук компютърът трябва да е включен и да е включено някое софтуерно приложение. След изпитването той трябва да продължи да работи.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Част 2-6: Fc</p> <p>Част 2-47</p>
Случайно падане	<p>Спецификация:</p> <p>Нутбук компютърът се пуска да падне от 76 cm височина върху неподатлива повърхност, покрита с минимум 30 mm дърво. По едно пускане се извършва на горната, долната, дясната, лявата, предната и задната страна, както и на всеки от ъглите на долната страна.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>Нутбук компютърът трябва да бъде изключен по време на изпитването и след всяко падане трябва да стартира успешно. След всяко изпитване кутията трябва да се запази здрава, а екранът без никакви повреди.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Част 2-31: Ec (Свободно падане, процедура 1)</p>

Таблица 9

Спецификация на допълнителното изпитване за дълготрайност за ноутбук компютри

Изпитване	Условия на изпитване и целеви стойности на експлоатационните показатели	Метод на изпитване
Температурна устойчивост	<p>Спецификация:</p> <p>Ноутбук компютърът се подлага на минимум четири 24-часови цикъла на експозиция в изпитвателна камера. Ноутбук компютърът трябва да е включен при студен цикъл при $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$ и при цикъл на суха топлина при $+40\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ноутбук компютърът трябва да е изключен при студен цикъл при $-50\text{ }^{\circ}\text{C}$ и при цикъл на суха топлина между $+35\text{ }^{\circ}\text{C}$ и $+60\text{ }^{\circ}\text{C}$.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>След всеки от четирите цикъла на експозиция ноутбук компютърът се проверява дали функционира.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Част 2-1: Ab/e</p> <p>Част 2-2: B</p>
Здравина на екрана	<p>Спецификация:</p> <p>Извършват се две изпитванията на натоварване. Върху екрана на ноутбук компютъра се прилага равномерно разпределено натоварване от най-малко 50 kg. Натоварване от най-малко 25 kg се прилага в средата на екрана. При всяко изпитване ноутбук компютърът се поставя върху равна повърхност.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>След всяко от натоварванията повърхността на екрана и пикселите се проверяват за отсъствието на линии, петна и пукнатини.</p>	<p>Изполваната изпитвателна апаратура и установка трябва да бъдат утвърдени от заявителя.</p>
Проникване на вода при разливане	<p>Спецификация:</p> <p>Изпитването се извършва два пъти. Равномерно върху клавиатурата на ноутбук компютъра или на три определени отделни места се изливат най-малко 30 ml течност, после тя се отстранява активно най-много след 5 секунди, като след 3 минути компютърът се изпитва за функционалност. Изпитването трябва да бъде проведено с гореща и със студена течност.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>Ноутбук компютърът трябва да остане включен по време и след изпитването. След това ноутбук компютърът се разглобява и се изследва визуално с цел да се установи със сигурност, че той съответства на условията за приемане съгласно IEC 60529 по отношение на проникването на вода.</p>	<p>Условия за приемане: IEC 60529 (проникване на вода)</p>
Продължителност на живота на клавиатурата	<p>Спецификация:</p> <p>На клавиатурата се извършват 10 милиона случайни натискания на клавишите. Броят на натисканията на клавишите е претеглен, за да се отчете различната честота на използване на клавишите.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>След това клавишите се преглеждат за тяхната цялост и функционалност.</p>	<p>Изполваната изпитвателна апаратура и установка трябва да бъдат утвърдени от заявителя.</p>
Продължителност на живота на пантата на екрана	<p>Спецификация:</p> <p>Екранът се отваря напълно и след това се затваря напълно 20 000 пъти.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>След това екранът се преглежда за каквато и да било загуба на стабилност и за цялост на пантата.</p>	<p>Изполваната изпитвателна апаратура и установка трябва да бъдат утвърдени от заявителя.</p>

ii) Изпитванията, които се прилагат за таблетните компютри и компютрите „две в едно“

Моделът таблетен компютър или таблетният елемент на модела компютър „две в едно“ се подлага на изпитвания за дълготрайност. Всеки модел се проверява дали работи както е обявено и дали постига посочените изисквани стойности на експлоатационните показатели за всяко изпитване, както са посочени в таблица 10.

Таблица 10

Спецификация на задължителното изпитване за дълготрайност за таблетни компютри и компютри „две в едно“

Изпитване	Условия на изпитване и изисквания за функционални показатели	Метод на изпитване
Случайно падане	<p>Спецификация:</p> <p>Таблетният компютър се пуска да падне от 76 cm височина върху неподатлива повърхност, покрита с минимум 30 mm дърво върху неподатлива повърхност. По едно пускане се извършва на горната, долната, дясната, лявата, предната и задната страна, както и на всеки от долните ъгли.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>Таблетният компютър трябва да бъде изключен по време на изпитването и след всяко падане трябва да стартира успешно. След всяко изпитване кутията трябва да се запази здрава, а екранът без никакви повреди.</p>	<p>IEC 60068</p> <p>Част 2-31: Ес (Свободно падане, процедура 1)</p>
Здравина на екрана	<p>Спецификация:</p> <p>Извършват се две изпитвания на натоварване. Върху екрана на ноутбук компютъра се разполага равномерно разпределен товар от най-малко 50 kg. Натоварване от най-малко 25 kg се прилага в центъра на екрана. При всяко изпитване таблетният компютър се поставя върху равна повърхност.</p> <p>Функционално изискване:</p> <p>След всяко от прилаганията на натоварване повърхността на екрана и пикселите се проверяват за отсъствието на линии, петна и пукнатини.</p>	<p>Използваната изпитвателна апаратура и установка трябва да бъдат утвърдени от заявителя.</p>

Оценка и проверка: Заявителят представя протоколи от изпитвания, показващи, че моделът е бил изпитан и отговаря на функционалните изисквания за дълготрайност. Изпитването се проверява от трета страна. Съществуващи изпитвания на същия модел, които са извършени при същата по-строга спецификация, се приемат без да се налага повторно изпитване.

3б) *Качество на акумулаторната батерия и продължителност на периода на работа без презареждане*

i) Минимален период на работа без презареждане на батерията: Ноутбук компютрите, таблетните компютри и компютрите „две в едно“ трябва да осигуряват на потребителя най-малко 7 часа работа без презареждане на акумулаторната батерия след първото пълно зареждане.

За ноутбук компютрите целевата стойност се определя по един от следните начини:

— за продуктите за домашна употреба и потребителските продукти — сценарият „Вкъщи“ на PCMark на Futuremark.

— за продукти за офиси или за предприятия — сценарият „Производителност на офиса“ на Mobilemark на VAPCo. За моделите, които попадат в допустимото типично потребление на енергия за графика TЕС_{graphics} по Energy Star, вместо него се използва сценарият „Създаване на и потребление на енергия от медийни файлове“.

ii) Експлоатационни показатели на цикъла на зареждане: Акумулаторните батерии на ноутбук компютрите, таблетните компютри и компютрите „две в едно“ трябва да отговарят на следните изисквания към експлоатационните показатели, в зависимост от това дали акумулаторната батерия може да се зарежда без използването на инструменти (както е посочено в критерий 3г):

— Модели, на които акумулаторните батерии могат да се зареждат без използването на инструменти, трябва да запазват 80 % от техния обявен минимален първоначален капацитет след 750 цикъла на зареждане;

— Модели, на които акумулаторните батерии не могат да се зареждат без използването на инструменти, трябва да запазват 80 % от техния обявен минимален първоначален капацитет след 1 000 цикъла на зареждане;

Тази експлоатационни показатели се проверяват за модулите от акумулаторни батерии или техните отделни акумулаторни елементисъгласно изпитването по стандарт IEC EN 61960 „издръжливост на цикли“, което се извършва при 25 °C и със заряден ток 0,2 I_c A или 0,5 I_c A (ускорена процедура на изпитване). За да се изпълни това изискване, може да се използва частично зареждане (както е посочено в подкритерий 3б), точка iii).

iii) Вариант с частично зареждане за постигане на експлоатационните показатели на цикъла на зареждане: Изискванията за експлоатационните показатели, описани в подкритерий 3б), точка ii), могат да бъдат постигнати, като се използва фабрично инсталиран софтуер и софтуер на производителя, които частично зареждат батерията до 80 % от капацитета ѝ. В този случай частичното зареждане се настройва като зареждане по подразбиране и тогава експлоатационните показатели на батерията се проверяват при степен на зареждане до 80 % в съответствие с изискванията в подкритерий 3б), точка ii). Максималното частично зареждане трябва да осигурява живот на батерията, който съответства на подкритерий 3б), точка i).

iv) Минимална гаранция: Заявителят предоставя най-малко две годишна търговска гаранция за дефектирани батерии (¹).

v) Информация за потребителя Информация за известни фактори, влияещи върху продължителността на периода на работа без презареждане на акумулаторните батерии, както и инструкции за това как потребителят може да удължи периода на работа без презареждане на батерията, се включват във фабрично инсталиран софтуер за управление на потреблението на енергия и в писмени инструкции за потребителя, които се публикуват на уебсайта на производителя.

Оценка и проверка: Заявителят предоставя доклад от изпитване от трета страна, който показва, че модулите от акумулаторни батерии или видовете акумулаторни елементи, съставляващи модула, използван в продукта, отговарят на изискванията за период на работа без презареждане и капацитет на цикъла на зареждане на батерията. За да се покаже съответствие, може да се използва частично зареждане и ускорения метод за изпитване, посочени в IEC EN 61960. Заявителят предоставя също така демонстрационна версия на софтуера за управление на потреблението на енергия както и текстовете на указанията за потребителя и на публикуваното на уебсайта.

3в) Надеждност и защита на диска за съхранение на данни

i) *Настолни компютри, работни станции, тънки клиенти и малки сървъри*

Дискът или дисковете за съхранение на данни, използвани в настолните компютри, работните станции и тънките клиенти, предлагани за професионална употреба трябва да имат прогнозно годишно ниво на отказите (AFR) (²) по-малко от 0,25 %.

Малките сървъри трябва да имат прогнозно AFR по-малко от 0,44 % и коефициент на грешните битове за невъзстановимите данни по-малък от 1 в 10¹⁶ бита.

ii) *Ноутбук компютри*

Основният диск за съхранение на данни, използван в ноутбук компютрите трябва да е със спецификация, която предпазва от сътресения и вибрации както диска, така и данните. Дискът трябва да съответства на един от следните варианти:

— Твърдото дисково устройство (HDD) дискът трябва да бъде проектирано така, че да издържа полусинусоидно сътресение от 400 G (в работещо състояние) и 900 G (в неработещо състояние) в продължение на 2 ms, без да се получи увреждане на данните или работата на устройството.

(¹) Дефектите включват неспособност да се зарежда и да се открива свързаната батерия. Постепенното намаляване на капацитета на батерията вследствие на използването не се счита за дефект, освен в случай че е покрито от специална гаранция.

(²) AFR се изчислява въз основа на средното време между отказите (MTBF). MTBF се определя въз основа на изготвените от Bellcore технически изисквания TR-NWT-000332, издание 6, 12/97 или на данни събрани на място.

- Главата на HDD трябва да се отделя от повърхността на диска за време по-малко или равно на 300 ms след детекция на падане на ноутбук компютъра.
- Използва се технология на полупроводникови дискове като SSD (полупроводниково дисково устройство) или eMMC (вградена мултимедийна карта).

Оценка и проверка: Заявителят представя спецификация за диска или дисковете, включени в продукта. Тя се взема от производителя на дискове, като по отношение на устойчивостта на сътресение и на отделянето на главата на диска трябва да бъде подкрепена от независимо заверен технически доклад, удостоверяващ, че дискът е в съответствие с посочените изисквания към експлоатационните показатели.

3г) Възможност за модернизация и ремонт

За целите на подмяна на остарели компоненти с цел модернизация или на извършването на ремонт и подмяна на износени компоненти или части, трябва да са изпълнени следните критерии:

- i) Проектиране с цел модернизация и ремонт: Следните компоненти на компютрите трябва да бъдат с лесен достъп и да могат да се подменят, като се използват универсални инструменти (т.е. широко използвани налични в търговската мрежа инструменти, например отвертка, шпатула, клещи или пинсета):

- Съхраняване на данни (HDD, SSD или eMMC),
- Памет (RAM),
- Екранен модул и модули за подсвет на светодиодния екран (когато са вградени),
- Клавиатура и тракпад (когато се използва)
- Възли на охлаждащи вентилатор (в настолните компютри, работните станции и малките сървъри)

- ii) Подмяна на акумулаторната батерия: Модулът от акумулаторни батерии трябва да бъде лесен за изваждане от един човек (независимо дали непрофесионален потребител или професионален доставчик на ремонтни услуги) в съответствие със стъпките, посочени по-долу⁽¹⁾. Акумулаторните батерии не трябва да са залепени или запоеани към продукта и не трябва да има метални ленти, залепващи ленти или кабели, които пречат на достъпа с цел изваждане на батерията. В допълнение, прилагат се следните изисквания и определения за лекотата на изваждане:

- за ноутбук компютрите и преносимите компютри „две в едно“ изваждането на акумулаторната батерия трябва да може да се извършва ръчно без използването на инструменти;
- за събноутбук компютрите изваждането на акумулаторната батерия трябва да може да се извършва най-много на три стъпки като се използва отвертка;
- за таблетните компютри и ноутбук компютрите „две в едно“ изваждането на акумулаторната батерия трябва да може да се извършва най-много на четири стъпки като се използва отвертка и монтажна лопатка;

Опростени инструкции за начина, по който се изваждат модулите от акумулаторни батерии, се предоставят в ръководството за извършване на ремонти или посредством уебсайта на производителя.

- iii) Ръководство за извършване на ремонти: Заявителят предоставя ясни инструкции за разглобяване и ремонт (напр. на хартиен или електронен носител, видео), за да даде възможност за неразрушително разглобяване на продукти за целите на подмяната на основни компоненти или части при модернизация или ремонти. Те се правят публично достъпни или чрез въвеждане на уникалния сериен номер на продукта на съответния уебсайт. В допълнение, от вътрешната страна на кутията на стационарните компютри се поставя схема, на която е показано местоположението на компонентите, изброени в точка i) и как могат да бъдат достигнати и подменени. За преносими компютри, схема на разположението на батерията, дисковете за съхранение на данни и паметта се предоставя в предварително инсталираните инструкции за потребителя и посредством уебсайта на производителя за период от най-малко пет години.

- iv) Ремонтни услуги/информация: Информацията трябва да бъде включена в инструкциите за потребителя или на уебсайта на производителя, за да се осведоми потребителят къде може да получи професионални услуги за ремонт и обслужване на компютъра, включително и данните за връзка. През гаранционния период, посочен в точка vi), това може да бъде ограничено до лицензираните от заявителя доставчици на услуги.

⁽¹⁾ Стъпката се състои от операция, която завършва с отстраняване на компонент или част и/или с промяна на инструмент.

- v) Наличие на резервни части: Заявителят трябва да осигури публичната наличност в продължение на най-малко пет години след края на производството на модела на оригинални или обратно съвместими резервни части, включително акумулаторни батерии (*ако е приложено*).
- vi) Търговска гаранция: Заявителят представя безплатно най-малко три години гаранция, която влиза в сила с покупката на продукта. Гаранцията включва споразумение за услуги с възможност за потребителя да избере вземане и връщане на продукта в удобно за него място или извършване на ремонт на място. Тази гаранция се предоставя без да се накръпват законовите задължения на производителя и продавача съгласно националното законодателство.

Оценка и проверка: Кандидатът декларира пред компетентния орган съответствието на продукта с тези изисквания. В допълнение, заявителят представя:

- копие от инструкциите за потребителя;
- копие от ръководството за извършване на ремонти и помощните схеми;
- описание, подкрепено от снимки, показващи съответствие по отношение на изваждането на батерията;
- копие от гаранцията и споразумението за услуги
- снимки на схеми, маркировка и инструкции, намиращи се върху кутията на компютъра.

Критерий 4. Проектиране, подбор на материалите и управление в края на жизнения цикъл

4a) Подбор на материали и рециклируемост

Заявителите съответстват най-малкото на част i) на критерия, заедно или с част ii), или част iii). *Таблетните, събнуутбук компютрите, компютрите „две в едно“ и продуктите, които имат метална кутия, са освободени от подкритериите ii) и iii).*

- i) Информация за материалите за улесняване на рециклирането: Пластмасовите части с тегло, по-голямо от 25 грама за таблетни компютри и 100 грама за всички други компютри трябва да бъдат маркирани в съответствие с ISO 11469 и ISO 1043, раздели 1—4. Маркировките трябва да са достатъчно големи и да се намират на видно място, за да бъдат лесно идентифицирани. Изключения се правят в следните случаи:
- печатни платки, полиметилметакрилатни платки (PMMA) и пластмаса с оптични свойства, която е част от екрани;
 - когато маркировката би въздействала върху експлоатационните показатели или функционалността на пластмасовата част;
 - когато маркирането е технически невъзможно поради метода на производство; или
 - когато маркировката предизвиква по-високи нива на дефектна продукция при контрола на качеството, водещи до разхищение на материали, което би могло да бъде избегнато.
 - когато частите не могат да бъдат маркирани, защото няма достатъчно налично място за маркировка с четлива големина, за да бъдат идентифицирани от рециклиращият оператор;
- ii) *Подобряване на рециклируемостта на пластмасови кутии, корпуси и лицеви панели:*

Частите не трябва да съдържат метални вградени или залепени елементи, освен ако те могат да бъдат отстранени с помощта на обикновени инструменти. В инструкциите за разглобяване трябва да е посочено как се отстраняват (вж. подкритерий 3г).

За части, които са с тегло над 25 грама за таблетни компютри, и 100 грама за всички други компютри, следните обработки и добавки не трябва да водят до рециклирана смола, която е с > 25 % намаление на резултата при изпитване на удар по Izod, като изпитването се извършва в съответствие с ISO 180:

- бои и покрития;
- забавители на горенето и техните синергични вещества.

Съществуващите резултати от изпитване за рециклирана смола се приемат, при условие че рециклираната смола се получава от същите входящи материали, като тези от които са направени пластмасовите части на продукта.

- iii) *Минимално съдържание на рециклирана пластмаса:* Продуктът трябва да съдържа средно най-малко 10 % рециклирана след употребата пластмаса, измерена като процент от общото количество пластмаса (по тегло) в продукта, с изключение на печатни платки и пластмаса с оптични свойства за екрани. Когато рециклираното съдържание е по-голямо от 25 % това може да се декларира в текстовото поле, придружаващо екомаркировката (вж. критерий 6б).

Оценка и проверка: Заявителят следва да провери рециклируемостта като предостави валидни механични/физични протоколи от изпитвания по ISO 180 както и инструкциите за разглобяване. Приемат се валидни протоколи от изпитвания, получени от рециклиращи оператори на пластмаси, производители на смоли или от независими пилотни изпитвания.

Заявителят предоставя на компетентния орган аксонометрична схема в разглобен вид на компютъра или списък на частите в писмен или аудио-визуален формат. В тях пластмасовите части трябва да са идентифицирани с тяхното тегло, техния полимерен състав, и техните маркировки ISO 11469 и ISO 1043. Размерите и разположението на маркировката трябва да бъде показано визуално и, когато се прилагат изключения, се предоставят техническите обосновки.

За твърдяното съдържание на рециклирана след употреба пластмаса заявителят представя проверка и проследимост от трета страна, които стигат до доставчиците на пластмасовите компоненти. Средното твърдяно съдържание може да бъде изчислено на периодична или годишна база за съответния модел.

Критерий 4б) Проектиране за разглобяване и рециклиране

За целите на рециклирането компютрите трябва да са проектирани така, че целевите компоненти и части да могат лесно да бъдат демонтирани от продукта. Извършва се изпитване на демонтаж в съответствие с процедурата за изпитване от допълнението. При изпитването се записва броят на необходимите стъпки и свързаните с тях инструменти и действия за демонтирането на целевите компоненти и части, посочени в точки i) и ii).

- i) При изпитването на демонтаж се демонтират следните целеви компоненти и части, според продукта:

Всички продукти

- Печатни платки > 10 cm², свързани с изчислителните функции

Стационарни компютри

- Вътрешно хранване
- HDD диск (дискове)

Преносими компютри

- Акумулаторна батерия

Екрани (когато са включени в корпуса на продукта)

- Печатни платки > 10 cm²
- Елементи с тънкослойни транзистори и филмови проводници в екранни модули > 100 cm²
- Светодиодни модули за подсвет

- ii) При изпитването също така се демонтират най-малко два от следните целеви компоненти и части, определени като приложими за продукта, след демонтажа на тези от точка i):

- HDD диск (преносими продукти)
- Оптични дискове (когато са включени)

- Печатни платки $\leq 10 \text{ cm}^2$ и $> 5 \text{ cm}^2$
- Блок на високоговорителя (ноутбук компютри, интегрирани настолни и преносими компютри „две в едно“)
- Полиметилметакрилатен (PMMA) световоден филм (когато размерът на екрана е $> 100 \text{ cm}^2$)

Оценка и проверка: Заявителят представя на компетентния орган „протокол от изпитването на демонтаж“, в който се описва възприетата последователност на разглобяване, включително подробно описание на конкретните стъпки и процедури, за целевите части и компоненти, изброени в точки i) и ii),

Изпитването на демонтаж може да бъде проведено от:

- заявителят или от посочен доставчик в тяхна собствена лаборатория, или;
- независима трета страна изпитващ орган, или;
- рециклиращо предприятие, което представлява разрешена операция по третиране, електрически отпадъци, в съответствие с член 23 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ или е сертифицирано съгласно националното законодателство.

Критерий 5. Корпоративна социална отговорност

5а) *Снабдяване с „безконфликтни“ минерални суровини*

Заявителят подкрепя отговорното снабдяване с калай, тантал, волфрам и техните руди, а също и злато, от засегнати от конфликти и високорискови райони, като:

- i) извършва надлежна проверка в съответствие с Насоките на ОИСР за надлежна проверка за отговорни вериги на доставки на минерални суровини от засегнати от конфликти и високорискови райони, и
- ii) в засегнатите от конфликти и високорискови райони насърчава в съответствие с насоките на ОИСР отговорния добив и търговия с определените минерални суровини, които се използват в компонентите на продукта.

Оценка и проверка: Заявителят представя декларация за съответствие с тези изисквания заедно със следната подкрепяща информация:

- доклад, в който са описвани дейностите му за надлежна проверка по веригата на доставки за четирите минерални суровини. Приемат се също така подкрепящи документи като удостоверения за съответствие, издадени от схемата на Европейския съюз.
- Определяне на компонента(ите), който(ито) съдържа(т) определените минерални суровини, и техния(те) доставчик(ци), както и системата на веригата на доставки или проекта, използвани за отговорно снабдяване.

5б) *Условия на труд и правата на човека по време на производството.*

Като има предвид Тристранната декларация на Международната организация по труда (МОТ) за принципите относно многонационалните предприятия и социалната политика, Глобалния договор на ООН (стълб 2), Ръководните принципи на ООН за предприятията и правата на човека и Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия, заявителят трябва да получи проверка от трета страна, подкрепена от одити на място, че приложимите принципи, включени в основните конвенции на МОТ и допълнителните разпоредби, определени по-долу, са спазени в цеховете за окончателен монтаж на продукта.

Основни конвенции на МОТ:

i) *Детски труд:*

- Конвенцията относно минималната възраст за приемане на работа, 1973 г. (№ 138)
- Конвенцията относно най-тежките форми на детския труд, 1999 г. (№ 182)

⁽¹⁾ Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3)

ii) *Принудителен труд и трудова повинност:*

- Конвенция относно принудителния труд, 1930 г. (№ 29) и Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд
- Конвенция относно премахването на принудителния труд (№ 105)

iii) *Свобода на сдружаване и право на колективно договаряне;*

- Конвенция за синдикалната свобода и закрилата на правото на синдикално организиране, 1948 г. (№ 87);
- Конвенция за правото на организиране и на колективно договаряне, 1949 г. (№ 98)

iv) *Дискриминация:*

- Конвенция за равенството в заплащането, 1951 г. (№ 100)
- Конвенция относно дискриминацията (труда и професиите), 1958 г. (№ 111)

Допълнителни разпоредби

v) *Работно време:*

- Конвенция на МОТ относно работното време (индустрия), 1919 г. (№ 1)

vi) *Възнаграждение:*

- Конвенция на МОТ за определяне на минималните надници, 1970 г. (№ 131);
- Заплащане за достоен живот: Заявителят осигурява, че възнагражденията, плащани за нормална работна седмица, винаги отговарят най-малко на законните или отрасловите минимални стандарти, достатъчни са, за да се посрещнат основните нужди на персонала и осигуряват известен свободен разполагаем доход. Изпълнението се одитира спрямо насоките на SA8000 ⁽¹⁾ за възнагражденията;

vii) *Здраве и безопасност*

- Конвенция на МОТ относно безопасността на труда и здравето на работниците, 1981 г. (№ 155)
- Конвенция на МОТ относно безопасността при използването на химикали на работното място, 1990 г. (№ 170)

В местата, където правото на свобода на сдружаване и колективно договаряне са ограничени от законодателството, предприятието признава законните сдруженията на работниците, с които то може да води диалог по въпроси, свързани с работното място.

Одитният процес трябва да включва консултации с външни заинтересовани страни в районите около производствените обекти, включително профсъюзи, общностни организации, НПО експерти в областта на труда. Заявителят публикува онлайн обобщени резултати и ключови констатации, за да представи доказателства на интересувашите се потребители за резултатите на своите доставчици.

Оценка и проверка: Заявителят показва съответствие с тези изисквания, като предостави копия от сертификатите за съответствие, заедно със съответните доклади за одит за всеки монтажнен цех за крайни продукти от модела(ите) за екомаркировка, заедно с уеб линк, където резултатите и констатациите могат да се намерят публикувани онлайн.

Одитите от трета страна на обекта се извършват от одитори, квалифицирани да извършват оценка на съответствието на веригата на доставки в отрасъла на електрониката със социалните стандарти или кодекси за поведение или в държави, в които е ратифицирана Конвенцията на МОТ относно инспекцията по труда, 1947 (№ 81) и надзорът на МОТ показва, че системата на националната инспекция по труда е ефективна и обхващат на системата за инспекция покрива областите, упоменати по-горе ⁽²⁾, като инспекцията се извършва от инспектор(и) по труда, назначени от публичен орган.

Приемат се валидни сертификати от организирани от трета страна схеми или инспекционни процеси, които съвместно или частично одитират съответствието с приложимите принципи на изброените основни конвенции на МОТ и с допълнителните разпоредби относно работното време, възнаграждението и здравето и безопасността. Тези сертификати трябва да са не по-стари от 12 месеца.

⁽¹⁾ Social Accountability International, Международен стандарт 8000 за социалната отговорност, <http://www.sa-intl.org>.

⁽²⁾ Вж. NORMLEX на МОТ (<http://www.ilo.org/dyn/normlex/en>) и помощните насоки в „User Manual“.

Критерий 6. Информация за потребителя6a) *Инструкции за потребителя*

Компютърът се продава заедно със съответната информация за потребителя, която съдържа съвети за екологичните показатели на продукта. Информацията трябва да се намира на отделно лесно за намиране място в инструкциите за потребителя, както и на уебсайта на производителя. Информацията включва като минимум:

- i) **Потребление на енергия:** Стойността на типичното потребление на електроенергия (ТЕС) в съответствие с Energy Star v6.1, както и максималното потребление във всеки работен режим. В допълнение, трябва да бъдат осигурени инструкции за това как се използва режимът за икономия на енергия на устройството и информация за това, че енергийната ефективност намалява потреблението на енергия и по този начин спестява пари, като намалява сметката за електроенергия.
- ii) **Долните указания как да се намали потреблението на електроенергия, когато компютърът не се използва:**
 - поставянето на компютъра в изключен режим намалява потреблението на енергия, но той все още ще консумира известна мощност;
 - намаляването на яркостта на екрана ще намали потреблението на енергия;
 - скрийнсейвърите могат да попречат на екрана на компютъра да премине в режим на по-ниско потребление на енергия, когато не се използва. Поради това, осигуряване на неактивирането на скрийнсейвъра на екрана на компютъра може да намали потреблението на енергия.
 - Зареждането на таблетни компютри посредством USB-интерфейс от друг настолен или ноутбук компютър може да увеличи потреблението на енергия, в случай че настолният или ноутбук компютърът се остави в използващия енергия режим на изчакване с единствената цел да се зарежда таблетният компютър.
- iii) **За ноутбук компютри, таблетни компютри и компютри „две в едно“** информация, че удължаването на периода на експлоатация на продукта намалява общото въздействие на продукта върху околната среда.
- iv) **Следните указания как да се удължи животът на компютъра:**
 - Информация, която да запознава потребителя с факторите, които влияят върху жизнения цикъл на акумулаторните батерии, както и инструкции за потребителя, улесняващи удължаването на живота им (прилага се само за мобилни компютри, захранвани с акумулаторни батерии).
 - Ясни инструкции за разглобяване и извършване на ремонт, за да се позволи неразрушително разглобяване на продуктите за целите на замяната на основни компоненти или части при модернизирани или ремонти.
 - Информация, за да се осведоми потребителят къде може да получи професионални услуги за ремонт и обслужване на компютъра, включително и данните за връзка. Сервизното обслужване не следва да се ограничава само до лицензирани от заявителя доставчици на услуги.
- v) **Инструкции за правилното обезвреждане на компютри в края на жизнения им цикъл, включително отделни инструкции за правилното обезвреждане на акумулаторните батерии** — в предавателни пунктове или чрез схеми за връщане на търговеца на дребно, според случая — в съответствие с Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- vi) **Информация, че на продукта е присъдена екомаркировката на ЕС с кратко обяснение какво представлява тя и указание, че по-подробна информация за екомаркировката на ЕС може да бъде намерена на следния уебсайт:** <http://www.ecolabel.eu>
- vii) **Инструкциите и ръководството за ремонт се предоставят в печатна версия, и също така онлайн в електронен формат, най-малко за срок от пет години.**

Оценка и проверка: Заявителят декларира съответствието на продукта с тези изисквания пред компетентния орган и му предоставя връзка към версията онлайн или копие от инструкциите и ръководството за ремонт.

⁽¹⁾ Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) (ОВ L 197, 24.7.2012 г., стр. 38).

6б) Информация, присъстваща в екомаркировката на ЕС

Незадължителният етикет с текстово каре съдържа три от следните изрази:

- Висока енергийна ефективност
- Проектиран да бъде с по-дълъг експлоатационен живот (*прилага се само за ноутбук компютри, компютри „две в едно“ и таблетни компютри*)
- Ограничаване на опасните вещества
- Проектиран да бъде лесен за ремонт, модернизация и рециклиране
- Одитирани условия на труд във фабриката

Могат да бъдат включени следните фрази, ако съдържанието на рециклирана пластмаса е по-голямо от 25 % от общото количество пластмаса (по тепло):

- Съдържа ху % рециклирана след употребата пластмаса

Указанията за използване на незадължителния етикет с текстово поле могат да бъдат намерени в „Guidelines for the use of the EU Ecolabel logo“ (Указания за използване на знака за екомаркировка), на следния уебсайт:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Оценка и проверка: Заявителят предоставя мостра на етикета на продукта или изображение на опаковката, върху която е поставена екомаркировката на ЕС, както и декларация за съответствие с този критерий.

ДОПЪЛНЕНИЕ

ПРОТОКОЛ ЗА ИЗПИТВАНЕТО НА ПРОДУКТА ЗА ДЕМОНТАЖ

- а) *Термини и определения*
- i) Целеви части и компоненти: части и/или компоненти, чийто демонтаж се цели.
 - ii) Стъпка на разглобяване: Операция, която завършва с отстраняване на компонент или част и/или с промяна на инструмент.
- б) *Работни условия за изпитването*
- i) Персонал: Изпитването се провежда от един човек.
 - ii) Образец за изпитване: Образецът от продукта, който ще бъде използван за изпитването трябва да не е увреден.
 - iii) Инструменти за демонтаж: Операциите по демонтаж се извършват с ръчни или задвижвани силово стандартни търговски налични инструменти (т.е. клещи, отвертки, макетни ножове и чукове, както са определени в ISO 5742, ISO 1174, ISO 15601).
 - iv) Последователност на демонтажа: Последователността на демонтажа трябва да е документирана и когато изпитването трябва да бъде извършено от трета страна, съответната информация се предоставя на лицата, извършващи демонтажа.
- в) *Документиране и регистриране на условията и стъпките на изпитването*
- i) Документиране на стъпки: Отделните стъпки от последователността на демонтажа се документират и се посочват инструментите, свързани с всяка стъпка.
 - ii) Носители на информация: При демонтажа на компонентите са правят снимки и видеозапис. Видеозаписът и снимките трябва да позволяват ясна идентификация на стъпките от последователността на демонтаж.
-

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/1372 НА КОМИСИЯТА**от 10 август 2016 година****за изменение на приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС относно мерките за контрол на здравето на животните във връзка с африканската чума по свинете в някои държави членки, по отношение на вписванията за Латвия и Полша**

(нотифицирано под номер C(2016) 5319)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 г. относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар ⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 4 от нея,като взе предвид Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар ⁽²⁾, и по-специално член 10, параграф 4 от нея,като взе предвид Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г. за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека ⁽³⁾, и по-специално член 4, параграф 3 от нея,

като има предвид, че:

- (1) С Решение за изпълнение 2014/709/ЕС на Комисията ⁽⁴⁾ се определят мерките за контрол на здравето на животните във връзка с африканската чума по свинете в някои държави членки. В части I, II, III и IV от приложението към посоченото решение за изпълнение се определят границите и се изброяват определени области в посочените държави членки, като тези области са разграничени в зависимост от степента на риска въз основа на епизоотичната обстановка. Списъкът включва определени области в Латвия и Полша.
- (2) През август 2016 г. в област Tukums в Латвия бяха регистрирани случаи на африканска чума по свинете при диви свине. Тази област е посочена в част I на приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС и е в непосредствена близост до области в Латвия, в които не са въведени ограничения. През август 2016 г. възникна огнище на африканска чума по свинете при домашни свине в община Gulbenes (Латвия), която е включена в част II на приложението към същото решение. Появата на това второ огнище представлява увеличаване на нивото на риска, което трябва да се вземе предвид. Поради това определени области в Латвия, понастоящем посочени в част I, следва да бъдат включени в част II, определени нови области в Латвия следва да бъдат включени в списъка в част I, а определени области в Латвия, посочени в част II, следва да бъдат включени в списъка в част III от приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС.
- (3) През август 2016 г. възникна огнище на африканска чума по свинете при домашни свине в окръг Wysokomazowiecki в Полша, който понастоящем е включен в част II от приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС. Появата на това огнище, заедно с липсата на разпространение на вируса на болестта при дивите свине в близост до възникналото огнище, представляват увеличение в нивото на риска, което трябва да се вземе предвид. През август 2016 г. възникна друго огнище на африканска чума по свинете при домашни свине в окръг Siemiatycki (Полша), който се намира в непосредствена близост до границата с Беларус. Появата на това второ огнище, заедно с липсата на информация за ситуацията в тази съседна трета държава, представляват увеличаване на нивото на риска, което трябва да се вземе предвид. Поради това определени области в Полша, понастоящем посочени в част I, следва да бъдат включени в част III, а определени нови области в Полша следва да бъдат включени в списъка в част I от приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС.
- (4) При оценката на риска за здравето на животните, свързан със случаите на африканската чума по свинете в Латвия и Полша, следва да се вземе предвид развитието на епидемиологичната обстановка във връзка с тази болест при засегнатите популации диви свине в Съюза. С цел предвидените в Решение за изпълнение 2014/709/ЕС мерки за

⁽¹⁾ ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.⁽²⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.⁽³⁾ ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11.⁽⁴⁾ Решение за изпълнение 2014/709/ЕС на Комисията от 9 октомври 2014 г. относно мерките за контрол на здравето на животните във връзка с африканската чума по свинете в някои държави членки и за отмяна на Решение за изпълнение 2014/178/ЕС (ОВ L 295, 11.10.2014 г., стр. 63).

контрол на здравето на животните да бъдат по-целенасочени и за да се предотврати по-нататъшното разпространение на африканската чума по свинете, както и ненужните затруднения в търговията в рамките на Съюза и необоснованите пречки пред търговията с трети държави, списъкът на Съюза, посочен в приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС и съдържащ областите, които подлежат на мерки за контрол на здравето на животните, следва да се измени, за да бъде съобразен с настоящата епизоотична обстановка по отношение на тази болест в Латвия и Полша.

- (5) Поради това приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС следва да бъде съответно изменено.
- (6) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС се заменя с текста на приложението към настоящото решение.

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 10 август 2016 година.

За Комисията
Vytenis ANDRIUKAITIS
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ

ЧАСТ I

1. Латвия

Следните области в Латвия:

- в Bauskas novads: общините (pagasti) Īslīces, Gailīšu, Brunavas и Ceraukstes,
- в Dobeles novads: общините, Bīkstu, Zebrenes, Annenieku, Naudītes, Penkules, Auru и Krimūnu, Dobeles, Berzes, частта от община Jaunbērzes, разположена на запад от път 98, и град (pilsēta) Dobele,
- в Jelgavas novads: общините (pagasti) Glūdas, Svētes, Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Zaļenieku, Vilces, Lielplatones, Elejas и Sesavas,
- в Kandavas novads: общините Vānes and Matkules,
- в Talsu novads: общините Lubes, Īves, Valdgales, Ģibuļu, Lībagu, Laidzes, Ārlavas, Abavas, градовете of Sabile, Talsi, Stende и Valdemārpils,
- Brocēnu novads,
- Dundagas novads,
- Jaunpils novads,
- Rojas novads,
- Rundāles novads,
- Stopiņu novads,
- Tērvetes novads,
- град (pilsēta) Bauska.
- републикански град (republikas pilsēta) Jelgava,
- републикански град (republikas pilsēta) Jūrmala.

2. Литва

Следните области в Литва:

- в Jurbarkas rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus и Juodaičių,
- в Pakruojis rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Klovainių, Rozalimo и Pakruojo,
- в Panevėžys rajono savivaldybė: частта от община (seniūnija) Krekenavos, разположена на запад от река Nevėžis,
- в Raseiniai rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Ariogalos, Ariogalos miestas, Betygalos, Pagojukų и Šiluvos,

- в Šakiai rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų, Šakių,
- Pasvalys rajono savivaldybė,
- Vilkaviškis rajono savivaldybė,
- Radviliškis rajono savivaldybė,
- Kalvarija savivaldybė,
- Kazlų Rūda savivaldybė,
- Marijampolė savivaldybė.

3. Полша

Следните области в Полша:

В Podlaskie województwo:

- общините (gminy) Augustów с град Augustów, Nowinka, Płaska, Sztabin и Bargłów Kościelny в powiat augustowski,
- общините (gminy) Brańsk с град Brańsk, Woćki, Rudka, Wyszki, частта от gmina Bielsk Podlaski, разположена на запад от линията, която минава по протежение на път № 19 (на север от град Bielsk Podlaski) и продължава по източната граница на град Bielsk Podlaski и път № 66 (на юг от град Bielsk Podlaski), град Bielsk Podlaski, частта от община gmina Orla, разположена на запад от път № 66 в powiat bielski
- общините (gminy) Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Łapy, Poświętne, Zawady и Dobrzyniewo Duże в powiat białostocki,
- общините (gminy) Drohiczyn, Dziadkowice, Grodzisk, Milejczyce и Perlejewo в powiat siemiatycki,
- gminy Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki, Raczki в powiat Suwalski,
- gminy Suchowola и Korycin в powiat sokólski,
- частите от общини Kleszczele и Czeremcha, разположени на запад от път № 66, в powiat hajnowski,
- powiat łomżyński,
- powiat M. Białystok,
- powiat M. Łomża,
- powiat M. Suwałki,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- powiat wysokomazowiecki,
- powiat zambrowski.

Във województwo mazowieckie:

- общините (gminy) Ceranów, Jabłonna Lacka, Sterdyń и Repki в powiat sokołowski,
- общините (gminy) Korczew, Przesmyki, Paprotnia в powiat siedlecki,
- общините (gminy) Rzekuń, Troczyn, Czerwin и Goworowo в powiat ostrołęcki,
- powiat łosicki,
- powiat ostrowski.

Във województwo lubelskie:

- община (gmina) Hanna в powiat włodawski,
- общините (gminy) Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie, Terespol с град Terespol, Piszczac, Kodeń, Tuczna, Sławatycze и Sosnówka в powiat bialski,
- powiat M. Biała Podlaska.

ЧАСТ II

1. Естония

Следните области в Естония:

- Kallaste linn,
- Rakvere linn,
- Tartu linn,
- Viljandi linn,
- Harjumaa maakond (с изключение на частта от Kuusalu vald, разположена на юг от път 1 (E20), Aegviidu vald и Anija vald),
- Ida-Virumaa maakond,
- Läänemaa maakond,
- Pärnumaa maakond,
- Põlvamaa maakond,
- Raplamaa maakond,
- частта от Kuusalu vald, разположена на север от път 1 (E20),
- частта от Pärsti vald, разположена на запад от път 24126,
- частта от Suure-Jaani vald, разположена на запад от път 49,
- частта от Tamsalu vald, разположена на североизток от железопътната линия Tallinn—Tartu,
- частта от Tartu vald, разположена на изток от железопътната линия Tallinn—Tartu,
- частта от Viiratsi vald, разположена на запад от линията, определена от западната част на път 92 до сливането му с път 155, след това път 155 до сливането му с път 24156, път 24156 до пресичането му с река Verilaske, а след това река Verilaske, докато достигне до южната граница на общината,
- Abja vald,
- Alatskivi vald,
- Avanduse vald,
- Haaslava vald,
- Haljala vald,
- Halliste vald,
- Kambja vald,
- Karksi vald,

- Koonga vald,
- Kõpu vald,
- Laekvere vald,
- Luunja vald,
- Mäksa vald,
- Märjamaa vald,
- Meeksi vald,
- Peipsiääre vald,
- Piirissaare vald,
- Rägavere vald,
- Rakvere vald,
- Saksi vald,
- Sõmeru vald,
- Vara vald,
- Vihula vald.
- Võnnu vald.

2. Латвия

Следните области в Латвия:

- в Balvu novads, общините (pagasti) Viksnas, Bērzkalnes, Vectilžas, Lazdulejas, Briežuciema, Tilžas, Bērzpils и Krišjāņu,
- в Bauskas novads: общините (pagasti) Mežotnes, Codes, Dāviņu и Vecsaules,
- в Dobeles novads: частта от община (pagasts) Jaunbērzes, разположена на изток от път P98,
- в Gulbenes novads, общините (pagasti) Lejasciema, Lizuma, Rankas, Druvienas, Tirzas и Līgo,
- в Jelgavas novads: общините (pagasti) Kalnciema, Līvbērzes and Valgundes,
- в Kandavas novads: общините (pagasti) Cēres, Kandavas, Zemītes и Zantes, the pilsēta of Kandava, град (pilsēta) Kandava,
- в Limbažu novads: общините (pagasti) Skultes, Vidrižu, Limbažu и Umurgas,
- в Rugāju novads: община (pagasts) Lazdukalna,
- в Salacgrīvas novads: община (pagasts) Liepupes,
- в Talsu novads, общините (pagasti) Ķūļciema, Balgales, Vandzenes, Laucienes, Virbu и Strazdes,
- Ādažu novads,

- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jēkabpils novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Madonas novads,

- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mērsraga novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieki novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Priekule novads,
- Raunas novads,
- Ropažu novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Smiltenes novads,
- Tukuma novads,
- Varakļānu novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- град (pilsēta) Limbaži,
- Jēkabpils republikas pilsēta,
- Valmiera republikas pilsēta.

3. Литва

Следните области в Литва:

- в Aukštaitijos rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Kavarskas, Kurkliai и частта от Aukštaitijos, разположена на югозапад от път № 121 и път № 119,
- в Jonava rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Šilų, Bukonių, и в община Žeimių — селищата (kaimai) Biliušiai, Drobiškiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiai, Zofijauka, Naujokai,
- в Kaunas rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batniavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samulų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių и Zapyškio,

- в Kėdainiai rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Josvainių, Pernaravos, Krakių, Dotnavos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos, Kėdainių miesto,
- в Panevėžys rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Karsakiškio, Naujamiesčio, Paįstrio, Panevėžio, Ramygalos, Smilgių, Urytės, Vadoklių, Velžio и частта от община Krekenavos, разположена на изток от река Nevėžis,
- в Prienai rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Veiverių, Šilavoto, Naujosios Ūtos, Balbieriškio, Ašmintos, Išlaužo, Pakuonių,
- в Šalčininkai rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškių, Butrimonių, Eišiškių, Poškonių, Dieveniškų,
- във Varėna rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Kaniavos, Marcinkonių, Merkinės,
- във Vilnius rajono savivaldybė: частта от общините (seniūnija) Sudervė и Dūkštai, разположена североизток от път № 171, общините (seniūnija) Maišiagala, Zujūnų, Avižienių, Riešės, Paberžės, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Sužionių, Buivydžių, Bezdonių, Lavoriškių, Mickūnų, Šatrininkų, Kalvelių, Nemėžių, Rudaminos, Rūkainių, Medininkų, Marijampolio, Pagirių и Juodšilių,
- градска община (miesto savivaldybė) Alytus,
- в Utena rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Sudeikių, Utenos, Utenos miesto, Kuktiškių, Daugailių, Tauragnų, Saldutiškio,
- в Alytus miesto savivaldybė: pivašiūnų: общините (seniūnija) Pivašiūnų, Punios, Daugų, Alovės, Nemunaičio, Raitininkų, Miroslavo, Krokialaukio, Simno, Alytaus,
- Kaunas miesto savivaldybė,
- Panevėžys miesto savivaldybė,
- Prienai miesto savivaldybė,
- Vilnius miesto savivaldybė,
- Biržai rajono savivaldybė,
- Druskininkai the savivaldybė,
- Ignalina rajono savivaldybė,
- Lazdijai rajono savivaldybė,
- Molėtai rajono savivaldybė,
- Rokiškis rajono savivaldybė,
- Širvintos rajono savivaldybė,
- Švenčionys rajono savivaldybė,
- Ukmergė rajono savivaldybė,
- Zarasai rajono savivaldybė,
- Birštonas savivaldybė,
- Visaginas savivaldybė.

4. Полша

Следните области в Полша:

В Podlaskie województwo:

- общините (gminy) Czarna Białostocka, Gródek, Michałowo, Supraśl, Wasilków и Zabłudów в powiat białostocki,
- общините (gminy) Dąbrowa Białostocka, Janów, Krynki, Kuźnica, Nowy Dwór, Sidra, Sokółka и Szudziałowo в powiat sokólski,
- община (gmina) Lipsk в powiat augustowski,
- община (gmina) Dubicze Cerkiewne, частите от общини (gminy) Kleszczele и Czeremcha, разположени на изток от път № 66, в powiat hajnowski,
- частта от община (gmina) Bielsk Podlaski, разположена на изток от линията, която минава по протежение на път № 19 (на север от град Bielsk Podlaski) и продължава по източната граница на град Bielsk Podlaski и път № 66 (на юг от град Bielsk Podlaski), частта от община (gmina) Orla, разположена на изток от път № 66, в powiat bielski.

ЧАСТ III

1. Естония

Следните области в Естония:

- Elva linn,
- Võhma linn,
- Jõgevamaa maakond,
- Järvamaa maakond,
- Valgamaa maakond,
- Võrumaa maakond,
- частта от Kuusalu vald, разположена на юг от път 1 (E20),
- частта от Pärsti vald, разположена на изток от път 24126,
- частта от Suure-Jaani vald, разположена на изток от път 49,
- частта от Tamsalu vald, разположена на югозапад от железопътната линия Tallinn—Tartu,
- частта от Tartu vald, разположена на запад от железопътната линия Tallinn—Tartu,
- частта от Viiratsi vald, разположена на изток от линията, определена от западната част на път 92 до сливането му с път 155, след това път 155 до сливането с път 24156, след това път 24156 до пресичането му с река Verilaske, след това река Verilaske, докато тя достигне до южната граница на общината,
- Aegviidu vald,
- Anija vald,
- Kadrina vald,
- Kolga-Jaani vald,
- Konguta vald,
- Kõo vald,
- Laeva vald,

- Nõo vald,
- Paistu vald,
- Puhja vald,
- Rakke vald,
- Rannu vald,
- Rõngu vald,
- Saarepeedi vald,
- Tapa vald,
- Tähtvere vald,
- Tarvastu vald,
- Ülenurme vald,
- Väike-Maarja vald.

2. Латвия

Следните области в Латвия:

- в Balvu novads: общините (pagasti) Kubuļu и Balvu,
- в Gulbenes novads, общините (pagasti) Beļavas, Galgauskas, Jaungulbenes, Daukstu, Stradu, Litenes и Stāmerienas,
- в Limbažu novads: общините (pagasti) Viļķenes, Pāles и Katvaru,
- в Rugāju novads: община (pagasts) Rugāju,
- в Salacgrīvas novads: общините (pagasti) Ainažu и Salacgrīvas,
- Aglonas novads,
- Alojās novads,
- Beverīnas novads,
- Burtnieku novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Kārsavas novads,
- Krāslavas novads,
- Ludzas novads,
- Mazsalacas novads,
- Naukšēnu novads,
- Preiļu novads,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,

- Rūjienas novads,
- Strenču novads,
- Valkas novads,
- Vārkavas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads,
- град (pilsēta) Ainaži,
- град (pilsēta) Salacgrīva.
- Daugavpils republikas pilsēta,
- Rēzekne republikas pilsēta,

3. Литва

Следните области в Литва:

- в Anykščiai rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Debeikių, Skiemonių, Viešintų, Andrioniškio, Svėdasų, Troškūnų, Трауріо и частта от община Anykščiai, разположена на североизток от път № 121 и път № 119,
- в Alytus rajono savivaldybė: община (seniūnija) Butrimonių,
- в Jonava rajono savivaldybė: общините (seniūnijos) Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos, и в община Žeimiai: селата Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martynišķiai, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnųtėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žeimių gst., Žieveliškiai и Žeimių miestelis,
- Kaišiadorys rajono savivaldybė,
- в Kaunas rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos и Neveronių,
- в Kėdainiai rajono savivaldybė: община (seniūnija) Pelėdnagių,
- в Prienai rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Jiezno и Staklišķių,
- в Panevėžys rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Miežiškų и Raguvos,
- в Šalčininkai rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos, Kalesninkų,
- във Varėna rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos и Vydenių,
- във Vilnius rajono savivaldybė: частта от общините (seniūnija) Sudervė и Dūkštai, разположена на югозапад от път № 171,
- в Utena rajono savivaldybė: общините (seniūnija) Užpalių, Vyžuonų, Leliūnų,
- Elektrėnai savivaldybė,
- Jonava miesto savivaldybė,
- Kaišiadorys miesto savivaldybė,
- Kupiškis rajono savivaldybė,
- Trakai rajono savivaldybė.

4. Полша

Следните области в Полша:

- общините (gminy) Czyże, Białawieża, Hajnówka с град Hajnówka, Narew и Narewka в powiat hajnowski.
- общините (gminy) Mielnik, Nurzec-Stacja, Siemiatycze с град Siemiatycze в powiat siemiatycki.

ЧАСТ IV

Италия

Следните области в Италия:

— всички области в Сардиния.“

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/1373 НА КОМИСИЯТА**от 11 август 2016 година****за одобряване на плана за ефективност на мрежата за втория референтен период на схемата за ефективност на Единното европейско небе (2015—2019 г.)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 549/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г. за определяне на рамката за създаването на Единно европейско небе (рамков регламент) ⁽¹⁾, и по-специално член 11, параграф 1 от него,като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 390/2013 на Комисията от 3 май 2013 г. за определяне на схема за ефективност на аеронавигационното обслужване и мрежовите функции ⁽²⁾, и по-специално член 6, буква г) от него,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с Регламент (ЕС) № 677/2011 на Комисията ⁽³⁾ управителният орган на мрежата допринася за прилагането на схемата за ефективност.
- (2) В съответствие с Регламент за изпълнение (ЕС) № 390/2013 управителният орган на мрежата изготви план за ефективност на мрежата за втория референтен период на схемата за ефективност на Единното европейско небе (2015—2019 г.) и го представи на Комисията.
- (3) Комисията, подпомагана от органа за преглед на ефективността, направи оценка на плана за ефективност на мрежата спрямо общосъюзните цели за ефективност, както и, *mutatis mutandis*, спрямо критериите, определени в приложение IV към Регламент за изпълнение (ЕС) № 390/2013, а също и спрямо другите изисквания в посочения регламент.
- (4) Оценката показва, че планът за ефективност на мрежата отговаря на тези цели, критерии и изисквания. По-специално, по отношение на ключовите за ефективността области „безопасност“, „околна среда“ и „капацитет“, определените в плана цели покриват съответните общосъюзни цели и следователно им съответстват. По отношение на ключовата за ефективността област „ефективност на разходите“ определените в плана цели също съответстват на общосъюзните цели, като се има предвид, че тенденцията за намаляване на установените единични разходи надвишава общосъюзната цел.
- (5) Поради това е целесъобразно Комисията да одобри представения ѝ окончателен вариант на изготвения от управителния орган на мрежата план за ефективност на мрежата в неговата редакция от юни 2015 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Одобрява се представеният от управителния орган на мрежата план за ефективност на мрежата за втория референтен период на схемата за ефективност на Единното европейско небе (2015—2019 г.) в неговата редакция от юни 2015 г.

⁽¹⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 128, 9.5.2013 г., стр. 1.⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 677/2011 на Комисията от 7 юли 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагане на мрежовите функции за управление на въздушното движение (УВД) и за изменение на Регламент (ЕС) № 691/2010 (ОВ L 185, 15.7.2011 г., стр. 1).

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 11 август 2016 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2016/1374 НА КОМИСИЯТА

от 27 юли 2016 година

относно принципите на правовата държава в Полша

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 292 от него,

като има предвид, че:

- (1) Европейският съюз се основава на общи ценности, установени в член 2 от Договора за Европейския съюз, в това число зачитането на принципите на правовата държава. Освен че изпълнява задачата да осигурява спазването на правото на ЕС, Комисията носи отговорност също така, заедно с Европейския парламент, държавите членки и Съвета, да гарантира общите ценности на Съюза.
- (2) На това основание, като отчита своите отговорности по договорите, на 11 март 2014 г. Комисията прие съобщението „Нова уредба на ЕС за укрепване на принципите на правовата държава“⁽¹⁾. В тази уредба за правовата държава е определено какви действия предприема Комисията, когато в някоя държава — членка на Съюза, се появят ясни признаци на заплахата за принципите на правовата държава, и са указани принципите, които произтичат от върховенството на закона.
- (3) В уредбата за правовата държава са дадени насоки за диалог между Комисията и съответната държава членка с оглед на предотвратяване на разрастването на системните заплахите за върховенството на закона.
- (4) С този диалог се цели да се даде възможност на Комисията да намери решение със съответната държава членка, за да се предотврати появата на системна заплахата за върховенството на закона, която би могла да прерасне в „очевиден риск от тежко нарушение“, който потенциално би задействал процедурата по член 7 от ДЕС. Когато в някоя държава членка има ясни признаци за системна заплахата за върховенството на закона, Комисията може да започне диалог със съответната държава членка в съответствие с уредбата за правовата държава.
- (5) Съдебната практика на Съда на Европейския съюз и на Европейския съд по правата на човека, както и документи, изготвени от Съвета на Европа, които използват по-специално експертните познания на Европейската комисия за демокрация чрез право („Венецианска комисия“), дават неизчерпателен списък на тези принципи и по този начин определят основния смисъл на принципите на правовата държава като обща ценност на Съюза в съответствие с член 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). Сред тези принципи са законността, което означава прозрачен, отчетен, демократичен и плуралистичен законодателен процес; правната сигурност; забраната на произвол от страна на органите на изпълнителната власт; независимостта и безпристрастността на съда; ефективният съдебен контрол със зачитане на основните права; и равенството пред закона⁽²⁾. Освен да отстояват тези принципи и ценности, държавните институции имат също така задължение за лоялно сътрудничество.
- (6) Уредбата следва да бъде прилагана в случаи, когато органите на една държава членка предприемат мерки или толерират ситуации, които могат да засегнат систематично и неблагоприятно интегритета, стабилността или правилното функциониране на институциите и на предпазните механизми, установени на национално равнище, за да се гарантира върховенството на закона⁽³⁾. Целта е да се преодолеят заплахите за принципите на правовата държава, които са от системен характер⁽⁴⁾. Трябва да е застрашен политическият, институционален и/или правен ред на дадена държава членка като такъв, нейното конституционно устройство, разделението на властите, независимостта или безпристрастността на съдебната система, или нейната система за съдебен контрол, включително правораздаването от конституционен съд, там, където съществува такъв⁽⁵⁾. Уредбата следва да бъде приложена в ситуации, когато изглежда, че националните „гаранции за върховенството на закона“ не успяват да се справят ефективно с тези заплахите.

⁽¹⁾ COM(2014) 158 final, наричано по-долу „Съобщението“.

⁽²⁾ Вж. COM(2014) 158 final, приложение I, раздел 2.

⁽³⁾ Вж. точка 4.1 от Съобщението.

⁽⁴⁾ Вж. бележка под линия 3.

⁽⁵⁾ Вж. бележка под линия 3.

- (7) Уредбата за правовата държава включва три етапа. На първия етап („Оценка от Комисията“) Комисията събира и проучва цялата свързана информация и преценява дали са налице ясни признаци на системна заплаха за върховенството на закона. Ако в резултат на тази предварителна оценка Комисията смята, че има системна заплаха за върховенството на закона, тя започва диалог със съответната държава членка, като изпраща „становище за върховенството на закона“, привежда доказателства за своята загриженост и предоставя на съответната държава членка възможността да отговори. Становището може да бъде резултат от размяна на кореспонденция и срещи със съответните органи и да бъде последвано от допълнителен обмен. На втория етап („Препоръка на Комисията“), ако въпросът не е решен по удовлетворителен начин, Комисията може да изготви „препоръка за върховенството на закона“ към съответната държава членка. В такъв случай Комисията посочва основанията за своята загриженост и препоръчва държавата членка да разреши идентифицираните проблеми в определен срок и да информира Комисията за предприетите за тази цел стъпки. На третия етап („Действия след изпращането на препоръката на Комисията“) Комисията наблюдава какви действия ще предприеме съответната държава членка по повод на препоръката. Целият процес се основава на непрекъснат диалог между Комисията и съответната държава членка. Ако в определения срок не бъдат предприети удовлетворителни действия, може да се прибегне до процедурата по член 7 от ДЕС. Процедурата може да се задейства с мотивирано предложение от една трета от държавите членки, от Европейския парламент или от Комисията.
- (8) През месец ноември 2015 г. Комисията узна за текущ спор в Полша, касаещ по-специално състава на Конституционния съд, както и намаляването на мандатите на неговите настоящи председател и заместник председател. Конституционният съд постанови две решения по този въпрос на 3 и 9 декември 2015 г.
- (9) На 22 декември 2015 г. Сеймът прие Закон за изменение на Закона за Конституционния съд, който засяга функционирането на Съда, както и независимостта на неговите съдии ⁽¹⁾.
- (10) В писмо от 23 декември 2015 г. до полското правителство ⁽²⁾ Комисията отправи искане да бъде информирана за ситуацията, свързана с конституционните въпроси в Полша, в това число предвидените от полските органи стъпки по отношение на горепосочените две решения на Конституционния съд. Що се отнася до измененията, съдържащи се в Закона за Конституционния съд, приет на 22 декември 2015 г., Комисията заяви, че очаква този закон да не бъде окончателно приет или най-малкото да не влезе в сила, докато не бъдат изцяло и надлежно разгледани всички въпроси, касаещи въздействието на този закон върху независимостта и функционирането на Конституционния съд. Също така Комисията препоръча на полските органи да работят в тясно сътрудничество с Венецианската комисия на Съвета на Европа.
- (11) На 23 декември 2015 г. полското правителство поиска становището на Венецианската комисия относно закона, приет на 22 декември 2015 г. Полският парламент обаче не изчака това становище, преди да предприеме по-нататъшни стъпки, и законът беше обнародван в Официален вестник и влезе в сила на 28 декември 2015 г.
- (12) На 30 декември 2015 г. Комисията изпрати писмо до полското правителство ⁽³⁾, за да поиска допълнителна информация за предложените реформи в управлението на обществените държавни радио- и телевизионни оператори на Полша. На 31 декември 2015 г. полският сенат прие Закона за малките медии, засягащ управителните и надзорните съвети на полския обществен телевизионен оператор и обществен радиооператор. На 7 януари 2016 г. Комисията получи отговор от полското правителство ⁽⁴⁾ на писмото за медийния закон, в който се отхвърля каквото и да било неблагоприятно въздействие върху медийния плурализъм. На 11 януари Комисията получи отговор от полското правителство относно реформата на Конституционния съд ⁽⁵⁾. Тези отговори не премахнаха съществуващата загриженост.
- (13) На 13 януари 2016 г. колегиумът на членовете на Комисията проведе първи предварителни разисквания, за да се направи оценка на ситуацията в Полша. Комисията реши да проучи ситуацията съгласно уредбата за правовата държава и упълномощи първия заместник-председател Тимерманс да започне диалог с институциите в Република Полша с цел изясняване на разглежданите въпроси и намиране на възможни решения. На същата дата Комисията изпрати писмо до полското правителство ⁽⁶⁾, за да го информира, че проучва ситуацията съгласно уредбата за

⁽¹⁾ Закон от 22 декември 2015 г. за изменение на Закона за Конституционния съд от 25 юни 2015 г. Законът за изменение е обнародван в Официален вестник на 28 декември; статия 2217.

⁽²⁾ Писмо от 23 декември 2015 г. от първия заместник-председател Тимерманс до министъра на външните работи г-н Waszczykowski и министъра на правосъдието г-н Ziobro.

⁽³⁾ Писмо от 30 декември 2015 г. от първия заместник-председател Тимерманс до министъра на външните работи г-н Waszczykowski и министъра на правосъдието г-н Ziobro.

⁽⁴⁾ Писмо от 7 януари 2016 г. от заместник държавния секретар г-н Stepkowski до първия заместник-председател Тимерманс.

⁽⁵⁾ Писмо от 11 януари 2016 г. от министъра на правосъдието г-н Ziobro до първия заместник-председател Тимерманс.

⁽⁶⁾ Писмо от 13 януари 2016 г. от заместник-председателя Тимерманс до министъра на правосъдието г-н Ziobro.

правовата държава и желае да започне диалог с институциите в Република Полша с цел изясняване на разглежданите въпроси и намиране на възможни решения. На 19 януари 2016 г. Комисията изпрати писмо до полското правителство ⁽¹⁾, с което предложи да предостави експертна помощ и възможност за обсъждане на въпросите, свързани с новия медиен закон.

- (14) В писмо до Комисията ⁽²⁾ от 19 януари 2016 г. полското правителство изложи своята позиция по спора относно назначаването на съдии, като се позова, *inter alia*, на конституционна обичайна практика за назначаване на съдии. Полското правителство очерта редица положителни ефекти, за които се счита, че произтичат от изменението на Закона за Конституционния съд.
- (15) На същата дата Европейският парламент на пленарно заседание проведе разискване относно ситуацията в Полша.
- (16) В писмо до полското правителство ⁽³⁾ от 1 февруари 2016 г. Комисията отбеляза, че решенията на Конституционния съд относно назначаването на съдии все още не са изпълнени. В писмото беше подчертана също така необходимостта от допълнително проучване на изменението на Закона за Конституционния съд, по-специално „съвкупния ефект“ от направените различни промени, като бяха поискани по-подробни обяснения. В писмото беше поискана също така информация за други наскоро приети закони, по-специално новия Закон за държавните служители, Закона за изменение на Закона за полицията и някои други закони, както и Закона за прокуратурата, и информация за законодателните реформи, които са предвидени, по-специално по-нататъшните реформи на медииното законодателство.
- (17) В писмо до Комисията ⁽⁴⁾ от 29 февруари 2016 г. полското правителство предостави допълнителни разяснения относно мандата на председателя на Конституционния съд. С писмото се уточнява, че съгласно решението на Съда от 9 декември 2015 г. временните разпоредби на Закона за изменение, по които се е предвиждало прекратяване на мандата на председателя, са били обявени за противоконституционни и правното им действие е било прекратено. В резултат на това настоящият председател на Съда ще продължи да изпълнява задълженията си съгласно старите законодателни разпоредби до изтичането на мандата му на 19 декември 2016 г. В писмото се посочва също така, че мандатът на следващия председател ще бъде 3 години. В писмото бяха поискани разяснения относно това какво има предвид Комисията, като твърди, че обвързващите и окончателни решения на Конституционния съд все още не са изпълнени, както и разяснения защо според Комисията резолюциите от 2 декември 2015 г. за избор на трима съдии в Конституционния съд противоречат на последващото решение на Съда.
- (18) С писмо до полското правителство ⁽⁵⁾ от 3 март 2016 г. Комисията предостави разяснения по въпроса за назначаването на съдии, както беше поискано от полското правителство в писмото от 29 февруари 2016 г. Що се отнася до изменението на Закона за Конституционния съд, в писмото беше отбелязано, че по предварителна оценка някои изменения, разглеждани както поотделно, така и заедно, утежняват условията, при които Конституционният съд може да упражнява контрол за конституционност на новоприети закони, и бяха поискани по-подробни разяснения по този въпрос. В писмото беше поискана също така информация за други наскоро приети закони и за по-нататъшните законодателни реформи, които са предвидени.
- (19) На 9 март 2016 г. Конституционният съд е постановил, че приетият на 22 декември 2015 г. закон е противоконституционен. До момента това решение не е обнародвано от правителството в Официален вестник, вследствие на което то няма правно действие.
- (20) На 11 март 2016 г. Венецианската комисия прие своето становище относно измененията на Закона за Конституционния съд от 25 юни 2015 г. ⁽⁶⁾. Що се отнася до назначаването на съдии, в становището полският парламент беше приканен да намери решение на основата на принципите на правовата държава, като зачете решенията на Съда. Венецианската комисия счита, *inter alia*, че факторът „кворум“, изискващ висок процент на присъствие — изискването за мнозинство от две трети за приемане на решения — и факторът „твърдо правило“, което прави невъзможно разглеждането на спешни случаи, особено взети заедно, биха направили Съда неефективен. Накрая, тя счита, че отказът да се обнародва решението от 9 март 2016 г. допълнително ще задълбочи конституционната криза в Полша.

⁽¹⁾ Писмо от 19 януари 2016 г. от комисар Йотингер до министъра на правосъдието г-н Ziobro.

⁽²⁾ Писмо от 19 януари 2016 г. от министъра на правосъдието г-н Ziobro до първия заместник-председател Тимерманс.

⁽³⁾ Писмо от 1 февруари 2016 г. от първия заместник-председател Тимерманс до министъра на правосъдието г-н Ziobro.

⁽⁴⁾ Писмо от 29 февруари 2016 г. от министъра на външните работи г-н Waszczykowski до първия заместник-председател Тимерманс.

⁽⁵⁾ Писмо от 3 март 2016 г. от първия заместник-председател Тимерманс до министъра на външните работи г-н Waszczykowski.

⁽⁶⁾ Становище № 833/2015, CDL-AD(2016)001.

- (21) В писмо до Комисията от 21 март 2016 г. полското правителство покани първия заместник-председател Тимерманс на среща в Полша, на която да бъде оценен проведенят до момента диалог между полското правителство и Комисията и да бъдат формулирани възможностите за продължаването му по безпристрастен и основан на доказателства и сътрудничество начин.
- (22) С писмо от 31 март 2016 г. полското правителство предостави на Комисията актуална информация и правни оценки по спора за Конституционния съд в Полша. На 5 април 2016 г. във Варшава бяха проведени срещи между първия заместник-председател Тимерманс и министъра на външните работи на Полша, министъра на правосъдието, заместник министър-председателя, както и с председателя и заместник-председателя на Конституционния съд. След тези срещи бяха проведени също няколко срещи между полското правителство, представлявано от Министерството на правосъдието, и Комисията.
- (23) След решението от 9 март 2016 г. Конституционният съд възобнови произнасянето на решения по дела. Полското правителство не участва в тези производства и до момента решенията, постановени от Конституционния съд след 9 март 2016 г., не са обнародвани от правителството в Официален вестник ⁽¹⁾.
- (24) На 13 април 2016 г. Европейският парламент прие резолюция относно ситуацията в Полша, с която, *inter alia*, прикани полското правителство да съблюдава, обнародва и изцяло да изпълни без по-нататъшно забавяне решението на Конституционния съд от 9 март 2016 г., както и да изпълни решенията от 3 и 9 декември 2015 г., и го призова да изпълни изцяло препоръките на Венецианската комисия.
- (25) На 20 април 2016 г. се проведе среща между Комисията и представителите на Мрежата на председателите на върховните съдилища на ЕС и на Конференцията на европейските конституционни съдилища, за да бъде обсъдена ситуацията в Полша.
- (26) На 26 април 2016 г. Общото събрание на Върховния съд на Полша прие резолюция, в която се потвърждава действителността на решенията на Конституционния съд, независимо от това, че полското правителство отказва да ги обнародва в Официален вестник.
- (27) На 29 април 2016 г. група членове на Сейма внесе законодателно предложение в Сейма, касаещо нов Закон за Конституционния съд, който да замени действащия закон. Предложението съдържа редица разпоредби, които вече бяха критикувани от страна на Венецианската комисия в становището ѝ от 11 март 2016 г. и обявени за противоконституционни от Съда в решението му от 9 март 2016 г. Сред тях беше изискването за мнозинство от две трети за приемане на решения при „абстрактен“ конституционен контрол на новоприети закони. През месец април в Сейма беше сформирана експертна група, която да помогне при изготвянето на нов Закон за Конституционния съд.
- (28) На 24 май 2016 г. първият заместник-председател Тимерманс проведе среща във Варшава с министър-председателя на Полша, с председателя и заместник-председателя на Конституционния съд, с омбудсмана, с кмета на град Варшава и с членове на опозиционните партии в Сейма. На 26 май 2016 г. първият заместник-председател Тимерманс проведе среща със заместник министър-председателя на Полша в Брюксел. Впоследствие бяха осъществени допълнителни обмени и срещи между Комисията и полското правителство.
- (29) Въпреки задълбочения и конструктивен характер на тези обмени между Комисията и полското правителство обаче те не успяха да разсеят опасенията на Комисията. На 1 юни 2016 г. Комисията прие становище относно принципите на правовата държава в Полша. След диалога, който се водеше с полските органи от 13 януари, Комисията счете за необходимо да формализира в това становище своята оценка за настоящата ситуация. В становището е изложена загрижеността на Комисията, като целта му беше провежданят към момента диалог с полските органи да се съсредоточи върху намирането на решение.
- (30) С писмо до Комисията от 24 юни 2016 г. полското правителство потвърди получаването на становището на Комисията от 1 юни относно принципите на правовата държава ⁽²⁾. С писмото Комисията беше информирана за състоянието на парламентарната работа в Полша, включително за новия Закон за Конституционния съд, и беше изразено убеждението, че работата, която се върши в Парламента, е правилният път за намирането на конструктивно решение. След това диалогът между Комисията и полското правителство продължи.1

⁽¹⁾ Не са обнародвани двадесет решения, постановени от Конституционния съд след 9 март 2016 г.

⁽²⁾ Писмо от 24 юни 2016 г. от министъра на външните работи г-н Waszczykowski до първия заместник-председател Тимерманс.

- (31) На 22 юли 2016 г. Сеймът прие нов Закон за Конституционния съд, който заменя Закона за Конституционния съд от 25 юни 2015 г. Първото четене беше проведено на 10 юни 2016 г., второто четене започна на 5 юли 2016 г., а третото четене приключи на 7 юли. Сенатът прие измененията на 21 юли 2016 г. Сеймът прие закона с направените от Сената изменения на 22 юли 2016 г. Преди законът да може да влезе в сила, той трябва да бъде подписан от Президента на Републиката и да бъде обнародван в Официален вестник. Комисията изрази мнение и обсъди съдържанието на проектозакона с полските органи на различни етапи от законодателния процес,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

1. Полша следва надлежно да вземе предвид анализа на Комисията, изложен по-долу, и да предприеме мерките, изброени в раздел 6 от настоящата препоръка, за да могат установените проблеми да бъдат решени в определените срокове.

1. ОБХВАТ НА ПРЕПОРЪКАТА

2. В настоящата препоръка са формулирани опасенията на Комисията по отношение на върховенството на закона в Полша и са отправени препоръки към полските органи относно начините как да разсеят тези опасения. Тези опасения са свързани със следните въпроси:
 - 1) назначаването на съдии в Конституционния съд и неизпълнението на решенията на Конституционния съд от 3 и 9 декември 2015 г. във връзка с тези въпроси;
 - 2) необнародването в Официален вестник и неизпълнението на решението от 9 март 2016 г. и на решенията, постановени от Конституционния съд след 9 март 2016 г.;
 - 3) ефективното функциониране на Конституционния съд и ефективността на конституционния контрол на новото законодателство, по-специално с оглед на Закона за Конституционния съд, приет от Сейма на 22 юли 2016 г.

2. НАЗНАЧАВАНЕ НА СЪДИИ В КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

3. Преди общите избори за Сейма, проведени на 25 октомври 2015 г., на 8 октомври предишният законодателен орган номинира петима души, които да бъдат „назначени“ за съдии в Конституционния съд от Президента на Републиката. Трима от съдиите трябваше да заемат места, освободени по време на мандата на предишния законодателен орган, а двама — места, освободени по време на мандата на постъпващия законодателен орган, който започна работа на 12 ноември 2015 г.
4. На 19 ноември 2015 г. Сеймът измени Закона за Конституционния съд по ускорената процедура, като въведе възможността за отмяна на съдебните номинации, направени от предходния законодателен орган, и за номиниране на петима нови съдии. На 25 ноември 2015 г. Сеймът прие предложение за отмяна на петте номинации на предходния законодателен орган и на 2 декември номинира петима нови съдии.
5. Конституционният съд беше сезиран във връзка с решенията и на предходния, и на новия законодателен орган. Съдът постанови съответно две решения на 3 и 9 декември 2015 г.
6. В решението си от 3 декември ⁽¹⁾ Конституционният съд постанови, *inter alia*, че предходният законодателен орган на Сейма е имал право да номинира трима съдии, които да заместят съдиите, чиито мандати изтекоха на 6 ноември 2015 г. В същото време Съдът поясни, че Сеймът не е имал право да избира двамата съдии, които да заместят онези, чиито мандати изтичаха през декември. В решението също така се прави изрично позоваване на задължението избраният от Сейма съдия незабавно да положи клетва пред президента на Републиката.

⁽¹⁾ К 34/15.

7. На 9 декември ⁽¹⁾ Конституционният съд, *inter alia*, обяви за недействително правното основание за номинациите на новия законодателен орган на Сейма на тримата съдии за местата, освободени на 6 ноември 2015 г., за които предишният законодателен орган вече законно е номинирал съдии.
8. Въпреки тези решения тримата съдии, номинирани от предишния законодателен орган, не встъпиха в длъжност като съдии в Конституционния съд и все още не са положили клетва пред Президента на Републиката. Обратно, пред Президента на Републиката клетва положиха тримата съдии, номинирани от новия законодателен орган, без за това да има действително правно основание.
9. Дватама съдии, избрани от новия законодателен орган да заместят двамата съдии, чиито мандати изтекоха през декември 2015 г., междуременно встъпиха в длъжност като съдии в Конституционния съд.
10. На 28 април 2016 г. пред президента на Републиката положи клетва нов съдия в Конституционния съд, номиниран от Сейма да заеме място, освободено по-рано същия месец от съдия, чиито мандат в Конституционния съд е изтекъл.
11. На 22 юли 2016 г. Сеймът прие нов Закон за Конституционния съд. В член 90 от него се казва, че „считано от влизането в сила на настоящия закон, председателят на Съда включва в състави, които се произнасят по дела, и възлага дела на съдии на Съда, които са положили клетва пред президента на Републиката, но все още не са встъпили в длъжност като съдии към датата на влизането в сила на настоящия закон“. В член 6, параграф 7 от новия закон се казва, че „след полагането на клетва съдиите се явяват в Съда, за да встъпят в длъжност и председателят на Съда им възлага дела и създава условия за изпълнение на техните задължения“.
12. Комисията счита, че обвързващите и окончателни решения на Конституционния съд от 3 и 9 декември 2015 г. все още не са изпълнени, що се отнася до назначаването на съдии. Съгласно тези решения се изисква държавните институции в Полша да си сътрудничат лоялно, за да се гарантира — в съответствие с принципите на правовата държава — че тримата съдии, номинирани от предходния законодателен орган на Сейма, могат да встъпят в длъжност като съдии в Конституционния съд и че тримата съдии, номинирани от новия законодателен орган без действително правно основание, няма да встъпят в длъжност. Фактът, че тези решения все още не са изпълнени, поражда сериозни опасения за върховенството на закона, тъй като спазването на окончателните съдебни решения е основно изискване, присъщо на принципите на правовата държава.
13. В едно от своите писма полското правителство се позовава на съществуването на конституционна обичайна практика в Полша за номинирането на съдии, с която може да се обоснове позицията на новия законодателен орган на Сейма. Комисията обаче отбелязва, както направи и Венецианската комисия ⁽²⁾, че Конституционният съд е този, който може да тълкува и прилага националното конституционно право и обичайни практики, както и че Конституционният съд не се е позовал на такава обичайна практика в своите решения. Решението от 3 декември, в което се потвърждава правното основание за номинациите на тримата съдии от предишния Сейм за постове, които са оваканти на 6 ноември, не може да бъде отменено чрез позоваване на предполагаема конституционна обичайна практика, която Съдът не е признал.
14. Освен това, ако въздействието на тези решения се ограничи само до задължението на правителството да ги обнародва, както твърдят полските органи, ще бъде отхвърлен всеки правен или оперативен ефект на решенията от 3 и 9 декември. По-специално по този начин се отхвърля задължението въпросните съдии да положат клетва пред президента на Републиката, което задължение е потвърдено от Конституционния съд.
15. Наред с това Комисията отбелязва, че и Венецианската комисия счита, че решението на настоящия конфликт относно състава на Конституционния съд „трябва да се основава на задължението за зачитане и цялостно изпълнение на решенията на Конституционния съд“ и „затова призовава всички държавни органи, и по-специално Сейма, изцяло да зачетат и изпълнят решенията“ ⁽³⁾.
16. Накрая, що се отнася до приетия на 22 юли 2016 г. Закон за Конституционния съд, Комисията отбелязва, че този закон не е съвместим с решенията от 3 и 9 декември. Съгласно член 90 и член 6, параграф 7 се изисква председателят на Конституционния съд да възлага дела на всички съдии, които са положили клетва пред президента на Републиката, но все още не са встъпили в длъжност като съдии. Тази разпоредба създава впечатлението, че е

⁽¹⁾ К 35/15.

⁽²⁾ Становище, точка 112.

⁽³⁾ Становище, точка 136.

насочена към положението на тримата съдии, които неправомерно са номинирани от новия законодателен орган на Сейма през декември 2015 г. Чрез нея се дава възможност на въпросните съдии да встъпят в длъжност, като заемат местата, за които предходният законодателен орган на Сейма законно беше вече номинирал трима съдии. Поради това тези разпоредби противоречат на решенията на Конституционния съд от 3 и 9 декември 2015 г. и на становището на Венецианската комисия.

17. В заключение Комисията счита, че полските органи следва да зачетат и изцяло да изпълнят решенията на Конституционния съд от 3 и 9 декември 2015 г. Съгласно тези решения се изисква държавните институции да си сътрудничат лоялно, за да се гарантира — в съответствие с принципите на правовата държава — че тримата съдии, номинирани от предишния законодателен орган, могат да встъпят в длъжност като съдии в Конституционния съд и че тримата съдии, номинирани от новия законодателен орган без действително правно основание, няма да встъпят в длъжност като съдии, без да са били правомерно избрани. Съответните разпоредби на приетия на 22 юли 2016 г. Закон за Конституционния съд противоречат на решенията на Конституционния съд от 3 и 9 декември 2015 г. и на становището на Венецианската комисия и пораждат сериозни опасения за върховенството на закона.

3. НЕОБНАРОДВАНЕ И НЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЕТО НА КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД ОТ 9 МАРТ 2016 Г. И НА РЕШЕНИЯТА, ПОСТАНОВЕНИ СЛЕД 9 МАРТ 2016 Г.

18. На 22 декември 2015 г. Сеймът измени Закона за Конституционния съд ⁽¹⁾ по ускорената процедура. Измененията са описани по-подробно в раздел 4.1 по-долу. В решението си от 9 март 2016 г. Конституционният съд обяви приетия на 22 декември 2015 г. закон за противоконституционен в неговата цялост, както и конкретни разпоредби от него. До момента полските органи не са обнародвали решението в Официален вестник. Полското правителство оспорва законността на решението, тъй като Конституционният съд не е приложил процедурата, предвидена в приетия на 22 декември 2015 г. закон. Позицията на правителството е същата и по отношение на решенията, които са постановени от Съда след 9 март 2016 г.
19. Комисията счита, че решението от 9 март 2016 г. е обвързващо и трябва да бъде зачетено. Конституционният съд правилно не е приложил процедурата, предвидена в приетия на 22 декември 2015 г. закон. В това отношение Комисията е съгласна с Венецианската комисия, която по този повод казва, че „обикновен законодателен акт, който заплашва да лиши от юридическа сила конституционния контрол, трябва самият той да бъде подложен на оценка за неговата конституционност, преди да може да бъде приложен от Съда. ... Самата идея за върховенство на Конституцията предполага, че закон, който предполагаемо заплашва конституционното правосъдие, трябва да бъде подложен на контрол и, ако е необходимо, да бъде отменен от Конституционния съд, преди да влезе в сила“ ⁽²⁾. Наред с това Комисията подчертава, че тъй като съгласно приетия на 22 декември 2015 г. закон за вземането на решения на заседания в пленум се изисква кворум от 13 съдии и тъй като Конституционният съд се е състоял само от 12 съдии, той не би могъл по друг начин да упражни контрол върху конституционността на измененията от 22 декември 2015 г., както е поискано от първия председател на Върховния съд, омбудсмана и Националния съдебен съвет. Това би противоречало на Конституцията на Полша, според която Конституционният съд е натоварен със задачата да упражнява конституционен контрол. Аналогично Съдът не би могъл да се произнесе по конституционността на изискването за квалифицирано мнозинство, като гласува в съответствие със самото изискване, чиято конституционност разглежда.
20. Отказът на правителството да обнародва решението на Конституционния съд от 9 март 2016 г. поражда сериозна загриженост по отношение на върховенството на закона, тъй като спазването на окончателни решения е основно изискване, присъщо на принципите на правовата държава. По-специално, когато обнародването на решение е предпоставка за влизането му в сила и когато това обнародване е отговорност на държавен орган, различен от съда, който е постановил решението, последващият контрол от държавния орган за законността на решението е несъвместим с принципите на правовата държава. С отказа да се обнародва решението се отхвърля автоматичното правно и оперативно действие на едно обвързващо и окончателно решение и се нарушават принципите на законност и разделение на властите.
21. С отказа да се обнародва решението от 9 март се създават определена несигурност и противоречие, което ще засегне неблагоприятно не само това решение, но също така всички следващи и бъдещи решения на Съда. Тъй като след решението от 9 март 2016 г. въпросните решения са постановени в съответствие с правилата, приложими преди 22 декември 2015 г., рискът от продължаване на противоречието във връзка с всяко бъдещо решение ще

⁽¹⁾ Закон за Конституционния съд от 25 юни 2015 г., обнародван в Официален вестник на 30 юли 2015 г., статия 1064, изменен. Приетият на 22 декември 2015 г. закон е публикуван в Официален вестник на 28 декември, статия 2217.

⁽²⁾ Становище, точка 41.

накърни надлежното функциониране на конституционното правосъдие в Полша. Този риск вече е реалност, тъй като след решението си от 9 март 2016 г. до момента Съдът е постановил 20 решения и нито едно от тези решения не е обнародвано в Официален вестник.

22. Комисията отбелязва, че изразените по-горе опасения не бяха разсеяни с приетия на 22 юли 2016 г. нов Закон за Конституционния съд. Съгласно член 80, параграф 4 от закона се изисква „подаване на заявление“ за обнародването на решенията от страна на председателя на Конституционния съд до министър-председателя. Това явно означава, че обнародването на решенията ще зависи от решението на министър-председателя, поради което поражда сериозна загриженост за независимостта на Съда.
23. Освен това в член 89 се казва, че „в срок до 30 дни след вливането в сила на настоящия закон решенията на Съда, които са постановени преди 20 юли 2016 г. в противоречие със Закона за Конституционния съд от 25 юни 2015 г., се обнародват, освен решенията, касаещи нормативни актове, които са били отменени“. Тази разпоредба поражда загриженост, тъй като обнародването на решенията не трябва да зависи от решението на законодателния орган. Освен това посочването, че решенията са постановени неправомерно, противоречи на принципа на разделение на властите, тъй като не Сеймът определя съвместимостта с Конституцията. Освен това разпоредбата е несъвместима с решението от 9 март 2016 г. и с констатациите на Венецианската комисия.
24. В заключение, фактът, че полското правителство до момента отказва да обнародва в Официален вестник решението на Конституционния съд от 9 март 2016 г., както и всички последващи решения, създава несигурност относно правното основание, на което Съдът трябва да действа, и относно правните последици от неговите решения. Тази несигурност влияе негативно върху ефективността на конституционния контрол и поражда опасения за върховенството на закона. Приетият на 22 юли 2016 г. закон не разсейва тези опасения.

4. ПРЕГЛЕД НА ЗАКОНА ЗА КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД И НА ЕФЕКТИВНОСТТА НА КОНСТИТУЦИОННИЯ КОНТРОЛ ВЪРХУ НОВОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

25. Комисията отбелязва, че на 22 юли 2016 г. Сеймът прие нов Закон за функционирането на Конституционния съд, с който се отменя Законът за Конституционния съд от 25 юни 2015 г. Този закон съблюдава приетия на 22 декември 2015 г. закон, който беше обявен за противоконституционен от Конституционния съд. Следователно трябва да се направи оценка дали този закон е съвместим с принципите на правовата държава, като се вземе предвид въздействието му върху ефективността на конституционния контрол, включително върху наскоро приети закони. Поради това тази оценка представлява подходящо средство за премахване на загрижеността по отношение на принципите на правовата държава, изразена в Становището на Комисията от 1 юни относно върховенството на закона. По-долу подробно са разгледани съответното законодателство и неговото въздействие, като се има предвид ефектът от разпоредбите, както поотделно, така и общо, както и съществуващата съдебна практика на Конституционния съд и становището на Венецианската комисия.

4.1. Изменение на Закона за Конституционния съд от 22 декември 2015 г.

26. На 22 декември 2015 г. Сеймът измени Закона за Конституционния съд ⁽¹⁾ по ускорената процедура. С измененията, *inter alia*, беше увеличен присъственият кворум на съдиите за провеждане на изслушвания по дела ⁽²⁾, беше увеличено необходимото мнозинство за постановяването на решения от Конституционния съд на заседания в пленум ⁽³⁾, беше въведено изискването за разглежданет на делата в хронологичен ред ⁽⁴⁾ и беше предвиден минимален срок за изслушвания ⁽⁵⁾. Чрез някои изменения ⁽⁶⁾ беше засилено участието на други държавни институции в дисциплинарни производства, касаещи съдии от Съда.
27. В решението си от 9 март 2016 г. Конституционният съд обяви за противоконституционен приетия на 22 декември 2015 г. закон в неговата цялост, както и конкретни разпоредби от него, по-специално посочените по-горе. До момента полските органи не са обнародвали решението в Официален вестник (вж. раздел 3 по-горе).

⁽¹⁾ Закон за Конституционния съд от 25 юни 2015 г., обнародван в Официален вестник на 30 юли 2015 г., статия 1064, изменен. Приетият на 22 декември 2015 г. закон е обнародван в Официален вестник на 28 декември, статия 2217.

⁽²⁾ Вж. член 1, параграф 9, нов, заменящ член 44, параграфи 1—3.

⁽³⁾ Вж. член 1, параграф 14, нов, заменящ член 99, параграф 1.

⁽⁴⁾ Вж. член 1, параграф 10, нов, въвеждащ нов член 80, параграф 2.

⁽⁵⁾ Вж. член 1, параграф 12, нов, заменящ член 87, параграф 2.

⁽⁶⁾ Вж. член 1, параграф 5, нов, въвеждащ нов член 28а, и член 1, параграф 7, нов, въвеждащ нов член 31а.

28. Както вече беше посочено в становището ѝ от 1 юни 2016 г., Комисията се придържа към позицията, че последиците от измененията, касаещи присъствения кворум, мнозинството при гласуване, разглеждането на делата в хронологичен ред и минималния срок за изслушвания, и по-специално съчетаният им ефект, намаляват ефективността на Конституционния съд като гарант на Конституцията. Венецианската комисия споделя това заключение. Тъй като тези констатации са важни за оценката на приетия на 22 юли 2016 г. закон, по-долу се припомнят основните заключения.

4.1.1. Присъствен кворум

29. В изменения член 44, параграф 3 се казва, че „за произнасяне на решение на заседание в пленум се изисква да присъстват най-малко 13 съдии от Съда“. ⁽¹⁾ Съгласно изменения член 44, параграф 1 Конституционният съд се произнася в пленум, освен ако в закона не е предвидено друго. Това важи по-специално за описаните като „абстрактни случаи“ на конституционен контрол върху новоприети закони. В изменения член 44, параграф 1 се предвиждат също така изключения, най-вече за индивидуални жалби или дела, прехвърлени от обикновени съдилища. В предишната версия на закона за вземането на решение на заседание в пленум се изискваше присъствието на най-малко *девет* съдии (член 44, параграф 3, точка 3 от закона преди изменението).
30. Комисията счете, че присъствен кворум с 13 от общо 15 съдии за заседание в пленум (който се занимава с „абстрактен“ конституционен контрол върху новоприети закони) представлява сериозно ограничаване на процеса на вземане на решения от Конституционния съд, като има риск от блокиране на този процес. Комисията отбеляза, както беше потвърдено от Венецианската комисия, че присъствен кворум от 13 от общо 15 съдии е необичайно висок в сравнение с изискванията в други държави членки. В действителност е напълно възможно в някои случаи по различни причини да не може да бъде събран такъв кворум, вследствие на което Съдът — най-малкото временно — няма да може да постановява решения. Всъщност при настоящите обстоятелства ситуацията би била именно такава, тъй като на този етап Съдът има само 12 съдии.

4.1.2. Мнозинство при гласуване

31. Съгласно изменения член 99, параграф 1 за решенията на Конституционния съд, вземани на заседания в пленум (по „абстрактни“ казуси), е необходимо мнозинство от две трети от заседаващите съдии. С оглед на новия (повисок) присъствен кворум (вж. по-горе) това означава, че решението трябва да бъде одобрено от най-малко девет съдии, ако Конституционният съд се е произнесъл в пленум ⁽²⁾. Обикновено мнозинство на гласовете се изисква само ако Съдът се произнася в състав от седем или трима съдии (индивидуални жалби и преюдициални запитвания от обикновени съдилища). В предишната версия на закона за вземането на решение в пленум се изискваше обикновено мнозинство на гласовете (член 99, параграф 1 от закона преди изменението).
32. В допълнение към увеличения присъствен кворум, мнозинството от две трети за вземането на решения (за „абстрактен“ конституционен контрол върху новоприети закони) значително засилва ограниченията на процеса на вземане на решения от Конституционния съд. Комисията отбеляза, както беше потвърдено и от Венецианската комисия, че в повечето европейски правни системи се изисква само обикновено мнозинство за гласуване. Във всички случаи Конституционният съд определи, че съгласно Конституцията на Полша се изисква гласуване с обикновено мнозинство и следователно изискването за квалифицирано мнозинство е противоконституционно.

4.1.3. Разглеждане на делата в хронологичен ред

33. Съгласно изменения член 80, параграф 2 ⁽³⁾ датите за изслушване или производство при закрити врати, когато се разглеждат молби в производство за абстрактен конституционен контрол, „следва да бъдат определени по реда, по който делата са заведени в Съда“. Не са предвидени изключения от това правило и съгласно изменението това правило се прилага за всички висящи дела, за които все още не е определена дата за изслушване ⁽⁴⁾. Предишната версия на закона не съдържаше такова правило.

⁽¹⁾ Този нов присъствен кворум се отнася също така за резолюции на Общото събрание, освен ако в закона не е предвидено друго, вж. член 1, параграф 3, нов, изменящ член 10, параграф 1.

⁽²⁾ Съгласно изменението същите правила — присъствен кворум и две трети мнозинство на гласовете — важат също така за Общото събрание на Съда.

⁽³⁾ Вж. член 1, параграф 10, нов, въвеждащ нов член 80, параграф 2.

⁽⁴⁾ Вж. член 2, нов.

34. „Правилото за последователността“, според което Конституционният съд трябва да разглежда делата в последователността, в която са регистрирани, оказва отрицателно въздействие върху способността му бързо да произнася решения относно конституционността на нови закони, особено предвид броя на висящите дела. Невъзможността да се вземат предвид естеството на казуса (особено когато става дума за въпроси, свързани с основни права), неговата важност и контекстът, в който е представен, би могла да попречи на Конституционния съд да изпълнява изискванията за разумен срок на производството, както е предвидено в член 6 от Европейската конвенция за правата на човека и в член 47 от Хартата на основните права на ЕС. Както беше отбелязано и от Венецианската комисия, правилото за последователността би могло да обезсърчи също така отправянето на запитвания за преюдициални заключения до Съда, особено ако се изисква провеждането на изслушване след получаването на преюдициално заключение.

4.1.4. Минимален срок за изслушванията

35. Според изменения член 87, параграф 2 ⁽¹⁾ „изслушването не може да се състои по-рано от три месеца, считано от деня, в който известието за датата на изслушването е предоставено на участниците в производството, а за дела, по които произнасянето е в пленум — след шест месеца“. В предишната версия на закона се казваше, че изслушването може да се състои най-рано след 14 дни, считано от датата, на която известието за неговата дата е предоставено на участниците в производството.
36. Накрая, този въпрос трябва да се разглежда в съчетание с изискването за график на насрочване на делата. По-специално с минималния срок за изслушвания (участниците в производството трябва да бъдат уведомени за изслушването пред Конституционния съд най-малко три месеца преди датата на изслушването, а при важни дела — шест месеца) се рискува забавяне на производството. Както е посочено по-горе, липсата на обща разпоредба, по която да се допуска в спешни случаи Конституционният съд да намалява тези срокове, е несъвместимо с изискванията за разумен срок на производствата по член 6 от Европейската конвенция за правата на човека и по член 47 от Хартата на основните права на ЕС.

4.1.5. Дисциплинарни производства

37. Съгласно изменения член 28а ⁽²⁾ „дисциплинарни производства могат да се образуват по искане от президента на Република Полша или от министъра на правосъдието в срок до три седмици след датата на получаване на искането, освен ако председателят на Съда не реши, че искането е неоснователно“. Освен това съгласно изменения член 31а, параграф 1 от закона ⁽³⁾ „в особено тежки дела Общото събрание следва да се обърне към Сейма с искане за отзоваване на съдия от Съда“. Подобно действие на Общото събрание може да бъде започнато по искане от президента на Републиката или министъра на правосъдието съгласно изменения член 31а, параграф 2, въпреки че Конституционният съд продължава да е свободен да взема решение. Окончателното решение би трябвало да бъде взето от Сейма. Съгласно предишната версия на закона изпълнителната власт нямаше право да предявява искане за дисциплинарни производства, а на Сейма не бяха предоставени правомощия да отзовава съдия от Съда. Право да отзовава съдия от Съда имаше самият Конституционен съд.
38. Комисията отбеляза със загриженост факта, че с някои от измененията се засилва участието на други държавни институции в дисциплинарни производства срещу съдии от Съда. По-специално на президента на Републиката или на министъра на правосъдието са дадени правомощия да образуват дисциплинарни производства срещу съдия от Конституционния съд ⁽⁴⁾, а в особено сериозни случаи на Сейма са дадени правомощия да вземе окончателното решение за освобождаването на съдия по искане за това от Конституционния съд ⁽⁵⁾.
39. Според Комисията фактът, че политически орган взема решение по предложена от Конституционния съд дисциплинарна санкция (и следователно може да откаже да я наложи), може да предизвика проблем по отношение на независимостта на съдебната власт, тъй като от Парламента (в качеството си на политически орган) може да се очаква, че взема решения по политически съображения. По същия начин не е ясно защо политически институции като президента на Републиката и министъра на правосъдието трябва да имат правомощия да образуват дисциплинарни производства. Макар за тези производства да се изисква одобрението на Съда или на неговия председател, самият факт, че биха могли да бъдат образувани от политически институции, би могъл да

⁽¹⁾ Вж. член 1, параграф 12, нов.

⁽²⁾ Вж. член 1, параграф 5, нов.

⁽³⁾ Вж. член 1, параграф 7, нов.

⁽⁴⁾ Вж. член 1, параграф 5, нов, въвеждащ нов член 28а.

⁽⁵⁾ Вж. член 1, параграф 7, нов, въвеждащ нов член 31а.

окаже въздействие върху независимостта на Съда. Този факт породи загриженост по отношение на разделението на властите и независимостта на Конституционния съд, тъй като предложението на Съда за освобождаване на съдия може да бъде отхвърлено от Сейма.

4.2. Приетият на 22 юли 2016 г. Закон за Конституционния съд

40. В допълнение към разпоредбите за назначаването на съдии в Съда и обнародването на неговите решения (вж. раздели 2 и 3), приетият на 22 юли 2016 г. закон съдържа други разпоредби за функционирането на Съда. Законът е съставен в духа на Закона за Конституционния съд от 1 август 1997 г., но съдържа и нови разпоредби относно, *inter alia*, присъствения кворум на съдиите за заседания по изслушване на дела, необходимото мнозинство в Конституционния съд за постановяването на решения на заседания в пленум, разглеждането на дела в хронологичен ред, минималния срок за изслушвания, ролята на главния прокурор, отлагането на разисквания, преходните разпоредби за висящи дела и *vacatio legis*.
41. Комисията отбелязва, че дори да могат да бъдат отчетени някои подобрения в сравнение със Закона за изменение, приет на 22 декември 2015 г., и макар някои опасения да са отпаднали, както е посочено в настоящия документ, продължават да са налице редица поводи за загриженост, изразени още по отношение на закона, приет на 22 декември 2015 г. Представени са и няколко нови разпоредби, които също пораждат загриженост. Като цяло, последиците от някои разпоредби на приетия на 22 юли 2016 г. закон, взети поотделно или заедно, пораждат загриженост по отношение на ефективността на конституционния контрол и върховенството на закона.

4.2.1. Присъствен кворум

42. В член 26, параграф 2 се казва, че „за разглеждането на дело от Съда в пленум се изисква участието на най-малко единадесет съдии от Съда“. Освен това в член 26, параграф 1, буква ж) е предвидено, че „Съдът се произнася (...) в пленум по (...) дела, в които трима съдии от Съда са подали искане за това, в срок до 14 дни от получаването на копия на конституционна жалба, молба или правен въпрос, посочени в член 38, параграф 1“.
43. Съгласно член 26, параграф 2 броят на съдиите, които трябва да участват на заседания в пленум, се увеличава от девет (както е по Закона за Конституционния съд от 1997 г. и по Закона от 25 юни 2015 г. преди изменението от 22 декември 2015 г.) на единадесет съдии. Това обстоятелство се счита за пречка пред процеса на вземане на решения от Конституционния съд. В сравнение с тринадесетте съдии, които се изискваха по Закона за изменение от 22 декември 2015 г., броят е намален. Въпреки това, като се има предвид, че понастоящем Конституционният съд е съставен само от 12 съдии за разглеждане на дела, понякога присъственият кворум може да не бъде постигнат, вследствие на което Съдът — най-малкото временно — няма да може да произнася решения.
44. Освен това съгласно член 26, параграф 1, буква ж) Съдът се произнася в пленум, *inter alia*, по дела, за които трима съдии подадат искане за това. Не е необходимо тези съдии да бъдат съдии, включени в пленума, който се произнася по дадено дело. В закона не се предвижда искането им да бъде мотивирано или да отговаря на някакви конкретни условия. Подобна разпоредба допуска в пленум да се разглеждат непредвидим брой дела и би могла да попречи на ефективното функциониране на Съда, а оттам и на ефективността на конституционния контрол.

4.2.2. Мнозинство при гласуване

45. В член 69 се казва, че „решенията се приемат с обикновено мнозинство на гласовете“. Тази разпоредба представлява подобрение спрямо Закона за изменение от 22 декември 2015 г., доколкото тя вече не съдържа противоконституционното изискване за мнозинство от две трети за приемане на решения, като по този начин са преодолені опасенията, изразени на по-ранен етап от Комисията.

4.2.3. Разглеждане на дела в хронологичен ред

46. В член 38, параграф 3 се казва, че „датите на изслушванията, на които се разглеждат молбите, се определят според реда, по който иските постъпват в Съда“. В член 38, параграф 4 са изброени ограничен брой случаи, при които редът на пристигане на молбата не е от значение. В член 38, параграф 5 се казва, че „председателят на Съда може да определи датата за изслушване, без да се съобразява с условието, предвидено в параграф 3 по-горе, в случаи, когато това е оправдано с оглед на защитата на правата и свободите на даден гражданин, националната сигурност или конституционния ред. По искане от 5 съдии председателят на Съда може да преразгледа решението си за определяне на дата за изслушване“.
47. „Правилото за последователността“, в съответствие с което Съдът трябва да разглежда делата според последователността на регистриране на молбите, е въведено със Закона за изменение от 22 декември 2015 г. и вече е определено от Съда за несъвместимо, *inter alia*, с Конституцията на основание, че въпросната разпоредба ограничавала независимостта на съдебната власт и разделението ѝ от изпълнителната власт.
48. Съгласно член 38, параграф 3 правилото за последователността е приложимо за всички „молби“, но не се отнася до „конституционни жалби“. Макар правилото за последователността да е приложимо само за молби, то ще засегне способността на Съда да постановява бързи решения относно конституционсъобразността на закони по искане на институционални субекти.
49. В член 38, параграф 5 не е предвидена възможност председателят на Конституционния съд да се отклонява от правилото за последователността. Тази възможност обаче е ограничена до специални случаи и може да доведе до забавяния, като се има предвид, че петима съдии могат да подадат искане за преразглеждане на решението на председателя на Конституционния съд за определяне на дата за изслушването. Освен това не е ясно дали обстоятелствата биха позволили на председателя на Съда да се отклони от правилото за последователността във всички случаи, изискващи спешно решение.
50. Следователно, макар приетият на 22 юли 2016 г. закон да представлява подобрене спрямо закона, приет на 22 декември 2015 г., въздействието на правилото за последователността върху ефективността на Съда все пак може да породи известна загриженост.

4.2.4. Минимален срок за изслушвания

51. В член 61, параграф 1 се казва, че „изслушването не може да се състои по-рано от 30 дни след връчването на известието за датата на изслушването“. В член 61, параграф 3 се казва, че „в случаи, касаещи правни въпроси, конституционни жалби и спорове относно компетентността между централните конституционни органи на държавата, председателят на Съда може да разпорежи съкращаване наполовина на срока, определен в параграф 1, освен ако жалбоподателят, съдът, който е отправил правния въпрос, или съответният ищец не възрази в срок от седем дни от връчването на разпореждането на председателя на Съда“. Фактът, че председателят на Съда може да разпорежи съкращаване наполовина на 30-дневния срок, се счита за подобрене спрямо приетия на 22 декември 2015 г. закон, въпреки че жалбоподателят, съдът, който е отправил правния въпрос, или ищецът може да възрази срещу намаляването на срока.

4.2.5. Дисциплинарни производства

52. В приетия на 22 юли 2016 г. закон не е предвидено участието на други държавни институции в дисциплинарни производства, касаещи съдии от Съда. Това е подобрене в сравнение с приетия на 22 декември 2015 г. закон и следователно този въпрос вече не е повод за загриженост.

4.2.6. Възможност главният прокурор да възпрепятства разглеждането на дела

53. В член 61, параграф 6 се казва, че „ако на изслушването не присъства главният прокурор, който надлежно е бил уведомен за него, или негов представител, разглеждането на делото не се отменя, освен ако задължението за участие в изслушването произтича от разпоредбите на закона“. В член 30, параграф 5 се казва, че „главният прокурор или негов/нейн заместник участва в делата, които се разглеждат от Съда в пленум“.

54. На практика комбинацията от член 61, параграф 6 и член 30, параграф 5, изглежда, дава възможност на главния прокурор, който е и министър на правосъдието, да отлага или дори да възпрепятства разглеждането на някои дела, в това число дела, разглеждани в пленум, като реши да не участва в изслушването. Това би довело до прекомерна намеса във функционирането на Съда и би нарушило независимостта на съдебната система и принципа на разделение на властите.

4.2.7. Отлагане на разисквания

55. В член 68, параграф 5 се казва, че „по време на разискванията на Съда в пленум минимум четирима съдии могат да възразят срещу предложеното уреждане на случая, ако считат, че въпросът е особено важен по държавно-организационни съображения или по причини, свързани с обществения ред, и ако не са съгласни с общия смисъл на уреждането“. В член 68, параграф 6 се казва, че „в случай на възражение по параграф 5 разискванията се отлагат за три месеца и на следващите разисквания след края на този срок съдиите, които са направили възражението, представят съвместното си предложение за уреждане“. Член 68, параграф 7 гласи, че „ако в хода на новите разисквания, посочени в параграф 6, най-малко четирима съдии отново възразят, разискванията се отлагат за още три месеца. В края на този срок се провеждат нови разисквания и гласуване“.
56. За дела, които се разглеждат в пленум, което може да означава голям брой дела (вж. по-горе), с приетия на 22 юли 2016 г. закон се допуска най-малко четирима съдии от Съда да направят възражение срещу проект на дадено определение. Това може да доведе до отлагане на разискванията по дадено дело за най-малко три месеца, а в някои случаи за шест месеца след момента, в който Съдът достигне до етапа на разискванията. В закона не е предвидено изключение, за да се реагира по-бързо в спешни случаи.
57. Въздействието на тези разпоредби върху ефективността на конституционния контрол е повод за загриженост по отношение на принципите на правовата държава, тъй като те пречат на Конституционния съд да осигури в пълна степен ефективен конституционен контрол и да предостави ефективна и своевременна правна защита във всички случаи.

4.2.8. Преходните разпоредби по отношение на висящи дела

58. В член 83, параграф 1 се казва, че „разпоредбите на настоящия закон се отнасят до дела, които са започнали, но към датата на влизане в сила на настоящия закон все още не са приключили“. Съгласно член 83, параграф 2 „Съдът трябва да урежда делата, посочени в параграф 1, в срок до една година, считано от влизането в сила на настоящия закон. Едногодишният срок не се прилага за делата, посочени в член 84“. Член 84, параграф 1 гласи, че „в случай на молби, подадени от субекти по член 191, параграф 1, алинеи 1—5 от Конституцията, които към датата на влизане в сила на настоящия закон са висящи, Съдът (...) спира производствата за шест месеца и приканва ищците да допълнят молбите си в съответствие с изискванията на член 33, параграфи 2—5“. В член 84, параграф 2 се казва, че „ако молба, посочена в параграф 1, бъде допълнена в съответствие с изискванията на член 33, параграфи 2—5, Съдът постановява възобновяването на спряното производство след изтичането на срока, посочен в параграф 1. В противен случай производството се прекратява“.
59. В член 85, параграф 1 се казва, че „ако датата на изслушването е определена преди влизането в сила на настоящия закон, изслушването се отлага и компетентният състав се адаптира в съответствие с настоящия закон“. Член 85, параграф 2 гласи, че „за изслушването се определя нова дата. Изслушването се провежда в съответствие с настоящия закон“. В член 86 се казва, че „ако датата на обнародването на дадено решение е определена преди влизането в сила на настоящия закон, публикуването се отлага и компетентният състав и изискванията по решението се адаптират в съответствие с настоящия закон“.
60. От една страна, с член 83, параграф 2 се определя едногодишен срок, считано от датата на влизане в сила на настоящия закон, за справяне с висящите дела. От друга страна обаче, в член 84 се предвижда, че чрез дерогация от член 83, параграф 2 висящите молби (т.е. молби от институционални субекти за конституционен контрол върху законодателството) се замразяват за период от шест месеца. Съдът ще изисква от ищците да допълнят молбите си, за да ги приведат в съответствие с новите процесуални изисквания, и ще може да възобнови работата си по тези молби едва след изминаването на срока от шест месеца (дори ищците да са допълнили молбите си преди това). В закона не е предвидено изключение за по-бързо разглеждане на спешни дела.

61. Членове 85 и 86 водят до законодателно вмешателство във връзка с висящи дела, по-специално с такива, които вече са в напреднал стадий, и биха могли да затруднят функционирането на Съда.
62. Тези преходни разпоредби, взети заедно, пораждат сериозна загриженост, тъй като те значително ще забавят работата на Съда по молби и ще попречат на Съда да осигури в пълна степен ефективен конституционен контрол. Това е от особено голямо значение в контекста на всички нови чувствителни законодателни актове, както е посочено в становището на Комисията (вж. по-долу в раздел 4.3).

4.2.9. *Vacatio legis*

63. В член 92 от приетия на 22 юли 2016 г. закон се казва, че „настоящият закон влиза в сила 14 дни след обнародването му“. Освен ако не се прибегне към превантивен конституционен контрол върху закона, срокът на *vacatio legis* от 14 дни е твърде кратък за ефективен конституционен контрол върху закона. С оглед на правната сигурност е важно да се осигури достатъчно време, за да може Конституционният съд да провери конституционността на закона преди влизането му в сила.
64. В тази връзка се припомня, че в становището си от 11 март 2016 г. Венецианската комисия подчерта, че Конституционният съд трябва да има възможност да упражнява контрол върху обикновен законодателен акт, уреждащ функционирането на Съда, преди влизането в сила на въпросния законодателен акт.

4.3. Последници от неефективния конституционен контрол върху новото законодателство

65. Сеймът е приел редица особено чувствителни нови законодателни актове, често по ускорени законодателни процедури, по-специално Закон за медиите ⁽¹⁾, нов Закон за държавните служители ⁽²⁾, Закон за изменение на Закона за полицията и някои други закони, ⁽³⁾ Закон за прокуратурата ⁽⁴⁾ и нов Закон за омбудсмана и за изменение на някои други закони ⁽⁵⁾. С писма от 1 февруари 2016 г. и 3 март 2016 г. Комисията отправи запитване до полското правителство относно актуалното състояние и съдържанието на тези законодателни реформи, но до момента такава информация не е предоставена. Освен това Сеймът е приел редица други чувствителни законодателни актове като Закона за Националния медиен съвет ⁽⁶⁾ и новия Закон за борба с тероризма ⁽⁷⁾.
66. Комисията счита, че докато Конституционният съд е възпрепятстван да осигурява в пълна степен ефективен конституционен контрол, няма да бъде направен ефективен преглед на съответствието на законодателни актове като горепосочените с Конституцията, включително основните права.
67. Комисията отбелязва например, че новото законодателство (по-специално медийното законодателство ⁽⁸⁾) поражда загриженост за свободата и плурализма на медиите. По-специално с новото медийно законодателство се променят правилата за назначаването на управителните и надзорните съвети на обществените оператори, което ги поставя под контрола на правителството (министъра на финансите), вместо да бъдат независими органи. В новото законодателство е предвидено също така незабавно разпускане на настоящите надзорни и управителни съвети. В тази връзка Комисията поставя под съмнение по-специално възможностите за правна защита за засегнатите от закона лица.

⁽¹⁾ Закон от 30 декември 2015 г. за изменение на Закона за радио- и телевизионното излъчване, обнародван в Официален вестник на 7 януари 2016 г., статия 25.

⁽²⁾ Закон от 30 декември 2015 г. за изменение на Закона за държавните служители и някои други актове, обнародван в Официален вестник на 8 януари 2016 г., статия 34.

⁽³⁾ Закон от 15 януари 2016 г. за изменение на Закона за полицията и други закони, обнародван в Официален вестник на 4 февруари 2016 г., статия 147.

⁽⁴⁾ Закон от 28 януари 2016 г. за прокуратурата, обнародван в Официален вестник на 15 февруари 2016 г., статия 177; Закон от 28 януари 2016 г. — Правилник за прилагане на закона — Закон за прокуратурата, обнародван в Официален вестник на 15 февруари 2016 г., статия 178.

⁽⁵⁾ Закон от 18 март 2016 г. за омбудсмана и за изменение на някои други закони. Законът е подписан от президента на Републиката на 4 май 2016 г.

⁽⁶⁾ Закон от 22 юни 2016 г. за Националния медиен съвет. Законът е подписан от президента на Републиката на 27 юни 2016 г.

⁽⁷⁾ Закон от 10 юни 2016 г. за борба с тероризма. Законът е подписан от президента на Републиката на 22 юни 2016 г. Освен това Комисията е информирана, че на 5 май 2016 г. министърът на правосъдието е представил на Националния законодателен център нов Закон за изменение на Закона за Националния съдебен съвет и някои други закони.

⁽⁸⁾ Закон от 30 декември 2015 г. за изменение на Закона за радио- и телевизионното излъчване, обнародван в Официален вестник на 7 януари 2016 г., статия 25, както и Закона от 22 юни 2016 г. за Националния медиен съвет. Законът е подписан от президента на Републиката на 27 юни 2016 г.

68. Законодателство като новия Закон за държавните служители ⁽¹⁾ е също толкова важно от гледна точка на принципите на правовата държава и основните права. В тази връзка с писма от 1 февруари и 3 март 2016 г. ⁽²⁾ Комисията отправи запитване до полското правителство относно възможностите за правна защита за засегнатите от закона лица. До момента полското правителство не е отговорило на Комисията по този въпрос.
69. Законът за изменение на Закона за полицията и някои други закони ⁽³⁾ също може да породи въпроси във връзка със съответствието му с основните права, включително неприкосновеността на личния живот и защитата на данните. На 28—29 април 2016 г. делегация на Венецианската комисия посети Варшава, за да обсъди измененията на Закона за полицията и някои други закони, и представи своето становище на сесията си на 10—11 юни 2016 г. ⁽⁴⁾ В становището се казва, *inter alia*, че процесуалните гаранции и съществени условия, предвидени в закона, все още не са достатъчни, за да се избегнат прекомерната му употреба и неоснователната намеса в личния живот на гражданите.
70. Наред с това новото антитерористично законодателство може да породи въпроси относно съответствието му с основните права ⁽⁵⁾ и е предмет на конституционен контрол.
71. В заключение Комисията счита, че докато Конституционният съд е възпрепятстван да осигурява в пълна степен ефективен конституционен контрол, няма да се прави ефективен преглед на съответствието на законодателните актове с основните права. Това обстоятелство поражда сериозна загриженост по отношение на принципите на правовата държава, по-специално поради факта, че в последно време Сеймът е приел редица особено чувствителни законодателни актове, за които трябва да се осигури конституционен контрол. Тази загриженост се засилва от факта, че, както е посочено по-горе, в приетия на 22 юли 2016 г. закон е предвидено множество висящи дела да бъдат спрени.

5. КОНСТАТАЦИЯ ОТНОСНО СИСТЕМНА ЗАПЛАХА ЗА ПРИНЦИПИТЕ НА ПРАВОВАТА ДЪРЖАВА

72. Поради горепосочените причини Комисията счита, че е налице системна заплаха за принципите на правовата държава в Полша. Фактът, че Конституционният съд не може да осигури в пълна степен ефективен конституционен контрол, засяга неблагоприятно неговите интегритет, стабилност и правилно функциониране, което е една от най-важните гаранции за принципите на правовата държава в Полша. Когато е въведена система на конституционно правосъдие, нейната ефективност е основен компонент от принципите на правовата държава.
73. Зачитането на принципите на правовата държава е предпоставка не само за защитата на всички основни ценности, посочени в член 2 от Договора за Европейския съюз. То е предпоставка и за спазването на всички права и задължения, които произтичат от Договорите и от международното право, както и за изграждането на взаимно доверие с гражданите, предприятията и националните органи в правните системи на всички други държави членки.

6. ПРЕПОРЪЧАНИ ДЕЙСТВИЯ

74. Комисията препоръчва полските органи спешно да предприемат подходящи действия за отстраняване на системната заплаха за принципите на правовата държава. По-специално Комисията препоръчва полските органи:
- да изпълнят в пълна степен решенията на Конституционния съд от 3 и 9 декември 2015 г., които изискват тримата съдии, които правомерно са били номинирани през октомври 2015 г. от предходния законодателен орган, да встъпят в длъжност като съдии в Конституционния съд и тримата съдии, номинирани от новия законодателен орган без действително правно основание, да не встъпват в длъжност като съдии, без да са били правомерно избрани;
 - да публикува и изпълни в пълна степен решенията на Конституционния съд от 9 март 2016 г. и последващите го решения и да осигури автоматичното обнародване на бъдещите решения, без това да зависи от каквото и да било решение на изпълнителната или законодателната власт;

⁽¹⁾ Закон от 30 декември 2015 г. за изменение на Закона за държавните служители и някои други закони, обнародван в Официален вестник на 8 януари 2016 г., статия 34.

⁽²⁾ Писмо от 1 февруари 2016 г. от първия заместник-председател Тимерманс до министъра на правосъдието г-н Ziobro; писмо от 3 март 2016 г. от първия заместник-председател Тимерманс до министъра на външните работи г-н Waszczykowski.

⁽³⁾ Закон от 15 януари 2016 г. за изменение на Закона за полицията и други закони, обнародван в Официален вестник на 4 февруари 2016 г., статия 147.

⁽⁴⁾ Становище № 839/2016.

⁽⁵⁾ Закон от 10 юни 2016 г. за борба срещу тероризма. Законът е подписан от президента на Републиката на 22 юни 2016 г.

- в) да гарантира, че във всички реформи в Закона за Конституционния съд се зачитат решенията на Конституционния съд, в това число решенията от 3 и 9 декември 2015 г. и решението от 9 март 2016 г., както и в пълна степен да вземе предвид становището на Венецианската комисия; да гарантира, че ефективността на Конституционния съд в качеството му на гарант на Конституцията няма да бъде засегната от изисквания, било то поотделно или в резултат на комбинирания им ефект, като посочените по-горе във връзка с присъствения кворум, разглеждането на дела в хронологичен ред, възможността главният прокурор да възпрепятства разглеждането на дела, отлагането на разискванията или преходните мерки, засягащи висящите дела и временното спиране на дела;
- г) да гарантира възможността на Конституционния съд да упражни контрол върху съответствието на приетия на 22 юли 2016 г. нов Закон за Конституционния съд преди влизането му в сила и да обнародва и изпълни в пълна степен решението на Съда в тази връзка;
- д) да се въздържа от действия и публични изявления, които могат да засегнат легитимността и ефективността на Конституционния съд.
75. Комисията подчертава, че изискваното лоялно сътрудничество между различните държавни институции във връзка с принципите на правовата държава е от съществено значение за намирането на решение в настоящата ситуация. Освен това Комисията насърчава полските органи да поискат позицията на Венецианската комисия за приетия на 22 юли 2016 г. нов Закон за Конституционния съд.
76. Комисията приканва полското правителство да реши установените в настоящата препоръка проблеми в срок до три месеца, считано от получаването на настоящата препоръка, и да уведоми Комисията за предприетите стъпки в това отношение.
77. Въз основа на настоящата препоръка Комисията е готова да води конструктивен диалог с полското правителство.

Съставено в Брюксел на 27 юли 2016 година.

За Комисията
Frans TIMMERMANS
Заместник-председател

ВЪТРЕШНИ И ПРОЦЕДУРНИ ПРАВИЛНИЦИ

ИЗМЕНЕНИЕ НА ПРОЦЕДУРНИЯ ПРАВИЛНИК НА СЪДА

СЪДЪТ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 253, шеста алинея от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а, параграф 1 от него,

като взе предвид Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, и по-специално член 63 от него,

като има предвид, че вследствие на влизането в сила на Процедурния правилник на Общия съд на 1 юли 2015 г. в Процедурния правилник на Съда следва да се включи разпоредба, позволяваща на Съда в производствата по обжалване на съдебни актове да осигури подходящ начин на работа със сведенията или доказателствата, които са представени пред Общия съд от главна страна по реда на член 105, параграф 1 или 2 от Процедурния правилник на този съд и поради поверителния им характер не са изпратени на другата главна страна,

с одобрението на Съвета от 6 юли 2016 г.,

ПРИЕ СЛЕДНОТО ИЗМЕНЕНИЕ НА СВОЯ ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК:

Член 1

В дял V, глава осма от Процедурния правилник на Съда от 25 септември 2012 г. ⁽¹⁾ се вмъква следният член:

„Член 190а

Работа със сведения или доказателства, представени пред Общия съд по реда на член 105 от неговия Процедурен правилник

1. Когато е подадена жалба срещу съдебен акт, постановен от Общия съд в производство, в което главна страна е представила сведения или доказателства по реда на член 105 от Процедурния правилник на Общия съд и те не са изпратени на другата главна страна, секретариатът на Общия съд предоставя тези сведения или доказателства на Съда при условията, предвидени в решението по параграф 11 от посочения член.
2. Сведенията или доказателствата по параграф 1 не се изпращат на страните в производството пред Съда.
3. Съдът следи за това поверителната информация, съдържаща се в сведенията или доказателствата по параграф 1, да не бъде разкривана нито в съдебния акт, с който се слага край на производството, нито в евентуалното заключение на генералния адвокат.
4. Сведенията или доказателствата по параграф 1 се връщат на страната, която ги е представила пред Общия съд, непосредствено след връчването на съдебния акт, с който се слага край на производството пред Съда, освен при връщане на делото на Общия съд. В последния случай съответните сведения или доказателства се предоставят на Общия съд при условията, предвидени в решението по параграф 5.
5. Съдът определя с решение правилата за сигурност за целите на защитата на сведенията или доказателствата по параграф 1. Това решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.“

⁽¹⁾ Процедурен правилник на Съда (ОВ L 265, 29.9.2012 г., стр. 1), изменен с Изменение на Процедурния правилник на Съда (ОВ L 173, 26.6.2013 г., стр. 65).

Член 2

1. Настоящото изменение на Процедурния правилник, което има еднаква сила на езиците, посочени в член 36 от него, се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила в деня на публикуването му.
2. Разпоредбите на член 190а се прилагат от влизането в сила на решението по член 190а, параграф 5.

Съставено в Люксембург на 19 юли 2016 година.

ИЗМЕНЕНИЕ НА ПРОЦЕДУРНИЯ ПРАВИЛНИК НА ОБЩИЯ СЪД

ОБЩИЯТ СЪД,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 254, пета алинея от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а, параграф 1 от него,

като взе предвид Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, и по-специално член 63 от него,

като има предвид, че Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) ⁽¹⁾ променя наименованието на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и че Процедурният правилник следва съответно да бъде изменен, за да се включи в него позоваване на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост,

със съгласието на Съда,

с одобрението на Съвета от 6 юли 2016 г.,

ПРИЕ СЛЕДНОТО ИЗМЕНЕНИЕ НА СВОЯ ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК:

Член 1

В член 1, параграф 2, буква ж) от Процедурния правилник на Общия съд ⁽²⁾ позоваването на „Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)“ се заменя с позоваване на „Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост“.

Член 2

Настоящото изменение на Процедурния правилник, което има еднаква сила на езиците, посочени в член 44 от него, се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила в деня на публикуването му.

Съставено в Люксембург на 13 юли 2016 година.

Секретар
E. COULON

Председател
M. JAEGGER

⁽¹⁾ ОВ L 341, 24.12.2015 г., стр. 21.

⁽²⁾ Процедурен правилник на Общия съд (ОВ L 105, 23.4.2015 г., стр. 1).

ИЗМЕНЕНИЕ НА ПРОЦЕДУРНИЯ ПРАВИЛНИК НА ОБЩИЯ СЪД

ОБЩИЯТ СЪД,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 254, пета алинея от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а, параграф 1 от него,

като взе предвид Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, и по-специално член 63 от него,

като има предвид, че представените съгласно член 105 от Процедурния правилник на Общия съд и невърнати в хода на производството сведения или доказателствата, които имат значение за решаването на спора и са поверителни, трябва да се предоставят на Съда, за да може той в пълна степен да изпълни функцията си на съд по обжалването в случай на оспорване на съдебния акт, постановен от Общия съд в производство, в което е бил приложен специалният режим по член 105,

като има предвид, че за разлика от това, ако в срока, предвиден в Статута на Съда на Европейския съюз, не бъде подадена жалба срещу съдебния акт, постановен от Общия съд, тези сведения или доказателства трябва да се върнат на главната страна, която ги е представила,

като има предвид, че Процедурният правилник на Общия съд следва съответно да се измени,

със съгласието на Съда,

с одобрението на Съвета от 6 юли 2016 г.,

ПРИЕ СЛЕДНОТО ИЗМЕНЕНИЕ НА СВОЯ ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК:

Член 1

В член 105 от Процедурния правилник на Общия съд ⁽¹⁾ параграф 10 се заменя със следния текст:

„10. Сведенията или доказателствата по параграф 5, които не са оттеглени съгласно параграф 7 от главната страна, която ги е представила, се връщат на съответната страна непосредствено след изтичането на срока по член 56, първа алинея от Статута, освен ако в този срок е подадена жалба срещу съдебния акт, постановен от Общия съд. При подаване на такава жалба горепосочените сведения или доказателства се предоставят на Съда при условията, предвидени в решението по параграф 11.“

Член 2

Настоящото изменение на Процедурния правилник, което има еднаква сила на езиците, посочени в член 44 от него, се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила в деня на публикуването му.

Съставено в Люксембург на 13 юли 2016 година.

Секретар
E. COULON

Председател
M. JAEGER

⁽¹⁾ Процедурен правилник на Общия съд (ОВ L 105, 23.4.2015 г., стр. 1).

ИЗМЕНЕНИЯ НА ПРОЦЕДУРНИЯ ПРАВИЛНИК НА ОБЩИЯ СЪД

ОБЩИЯТ СЪД,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 254, пета алинея от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а, параграф 1 от него,

като взе предвид Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, и по-специално член 63 от него,

като има предвид, че Регламент (ЕС, Евратом) 2016/1192 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за прехвърляне на Общия съд на компетентността да разглежда като първа инстанция споровете между Европейския съюз и неговите служители ⁽¹⁾, който предстои да влезе в сила на 1 септември 2016 г., предвижда, че Общият съд е компетентен да разглежда като първа инстанция споровете между Съюза и неговите служители по силата на член 270 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), както и споровете между всички институции, органи или служби, от една страна, и техните служители, от друга страна, по отношение на които е предоставена компетентност на Съда на Европейския съюз,

като има предвид, че Процедурният правилник на Общия съд следва да бъде съответно изменен,

със съгласието на Съда,

с одобрението на Съвета от 6 юли 2016 г.,

ПРИЕ СЛЕДНИТЕ ИЗМЕНЕНИЯ НА СВОЯ ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК:

Член 1

Процедурният правилник на Общия съд ⁽²⁾ се изменя, както следва:

1) в член 1 параграф 2:

а) текстът на буква и) се заменя със следното:

„и) „преки производства“ са производствата, образувани на основание членове 263 ДФЕС, 265 ДФЕС, 268 ДФЕС, 270 ДФЕС и 272 ДФЕС;“;

б) добавя се следната буква й):

„й) „Правилник за длъжностните лица“ е Регламентът за приемане на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на Условията за работа на другите служители на Европейския съюз“;

2) член 29 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, буква б) частта от изречение „делата, заведени съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС, член 265, трета алинея ДФЕС и член 268 ДФЕС“ се заменя с „делата, заведени съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС, член 265, трета алинея ДФЕС, член 268 ДФЕС и член 270 ДФЕС“;

б) параграф 2, буква б) става параграф 2, буква в);

⁽¹⁾ ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 137.

⁽²⁾ Процедурен правилник на Общия съд (ОВ L 105, 23.4.2015 г., стр. 1).

- в) в параграф 2 се добавя следната буква б):
- „б) по делата, заведени съгласно член 270 ДФЕС, по които изрично е направено възражение за незаконосъобразност срещу акт с общо приложение, освен ако Съдът или Общият съд вече се е произнесъл по въпросите, повдигнати с това възражение;“
- 3) в член 39, параграф 1 текстът на първото изречение се заменя със следното:
- „Длъжностните лица и другите служители, чиято задача е да подпомагат пряко председателя, съдиите и секретаря, се назначават съгласно условията, предвидени в Правилника за длъжностните лица.“;
- 4) член 78 се изменя, както следва:
- а) променя се номерацията на параграфи 2—5 и те стават параграфи 3—6;
- б) добавя се следният параграф 2:
- „2. При необходимост към жалбата, подадена съгласно член 270 ДФЕС, се прилагат жалбата по член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица и решението по тази жалба с посочване на датите на подаване и на уведомяване.“;
- в) в параграф 5, който става параграф 6, препратката към „параграфи 1—4“ се заменя с препратка към „параграфи 1—5“;
- 5) в член 80, параграф 2 частта от изречение „по член 78, параграф 5“ се заменя с „по член 78, параграф 6“;
- 6) в член 81, параграф 2 препратката към „член 78, параграфи 3—5“ се заменя с препратка към „член 78, параграфи 4—6“;
- 7) член 86 се изменя, както следва:
- а) променя се номерацията на параграфи 3—6 и те стават параграфи 4—7;
- б) добавя се следният параграф 3:
- „3. По делата, заведени съгласно член 270 ДФЕС, изменението на жалбата трябва да се извърши с отделна молба и, в отклонение от параграф 2, в срока по член 91, параграф 3 от Правилника за длъжностните лица, в който може да се иска отмяна на акта, с който се обосновава изменението на жалбата“;
- 8) в член 110 се добавя следният параграф 4:
- „4. По делата, заведени съгласно член 270 ДФЕС, в съдебното заседание за изслушване на устните състезания членовете на съдебния състав и генералният адвокат могат да приканят самите страни да вземат отношение по някои аспекти на спора“;
- 9) в член 120 се заличава частта от изречение „или на Съда на публичната служба“;
- 10) в член 124, параграф 1 частта от изречение „Ако преди Общият съд да се е произнесъл, главните страни постигнат споразумение по уреждането на спора“ се заменя с „Ако преди Общият съд да се е произнесъл, главните страни постигнат извън Общия съд споразумение по уреждането на спора“;
- 11) след член 125 се добавя следната нова глава, съдържаща четири члена:

„Глава единадесета (а)

ПРОИЗВОДСТВО ЗА ДОБРОВОЛНО УРЕЖДАНЕ НА СПОРА ПО ПОЧИН НА ОБЩИЯ СЪД ПО ДЕЛАТА, ЗАВЕДЕНИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 270 ДФЕС

Член 125а

Ред

1. Общият съд може на всеки етап от производството да разгледа възможностите за доброволно уреждане, изцяло или частично, на спора между главните страни.

2. Общият съд възлага на съдията докладчик, подпомаган от секретаря, да потърси възможности за доброволно уреждане на спора.
3. Съдията докладчик може да предложи едно или няколко разрешения, с които да се сложи край на спора, да вземе подходящи мерки, за да съдейства за доброволното му уреждане, и да приложи мерките, които е приел в тази връзка. Той може по-конкретно:
 - a) да приканва главните страни да предоставят информация или сведения;
 - b) да приканва главните страни да представят документи;
 - v) да кани на съвещания представителите на главните страни, самите главни страни или всяко длъжностно лице или служител на институцията, оправомощен(о) да договаря евентуално споразумение;
 - г) да осъществява, по повод на съвещанията по буква в), контакти поотделно с всяка от главните страни, ако те са съгласни с това.
4. Параграфи 1—3 се прилагат и в обезпечителното производство.

Член 125б

Последици от споразумението между главните страни

1. Когато постигнат пред съдията докладчик споразумение по уреждането на спора, главните страни могат да поискат условията на това споразумение да се удостоверят с документ, подписан от съдията докладчик и от секретаря. Този документ се връчва на главните страни и представлява официален документ.
2. Делото се заличава от регистъра с мотивирано определение на председателя. По искане на една от главните страни и със съгласието на другата главна страна условията на споразумението, което главните страни са постигнали, се възпроизвеждат в определението за заличаване.
3. Председателят се произнася по съдебните разноски в съответствие със споразумението или, ако то не предвижда нищо по този въпрос, по свое усмотрение. При необходимост той се произнася по съдебните разноски на встъпилата страна в съответствие с член 138.

Член 125в

Специален регистър и специална преписка

1. Доказателствата, представени в производството за доброволно уреждане на спора по член 125а:
 - се вписват в специален регистър, за който не се прилага режимът по членове 36 и 37;
 - се подреждат в преписка, която се води отделно от преписката по делото.
2. Главните страни се запознават с доказателствата, представени в производството за доброволно уреждане на спора по член 125а, с изключение на тези, които всяка от тях е предоставила на съдията докладчик в рамките на осъществени поотделно контакти по член 125а, параграф 3, буква г).
3. Главните страни имат право на достъп до доказателствата в преписката по параграф 1, която се води отделно от преписката по делото, с изключение на доказателствата, които всяка от тях е предоставила на съдията докладчик в рамките на осъществени поотделно контакти по член 125а, параграф 3, буква г).
4. Встъпилата страна няма право на достъп до доказателствата в преписката по параграф 1, която се води отделно от преписката по делото.

5. Страните могат да правят в секретариата справки със специалния регистър по параграф 1.

Член 125г

Доброволно уреждане на спора и съдебно производство

Общият съд и главните страни не могат да използват в съдебното производство изразените становища, отправените препоръки, представените предложения, направените отстъпки или изготвените документи за целите на доброволното уреждане на спора.“;

- 12) член 127 се изменя, както следва:

а) текстът на заглавието „Изпращане на дело на Съда или на Съда на публичната служба“ се заменя с текста „Изпращане на дело на Съда“;

б) частта от изречение „и по член 8, параграф 2 от приложение I към Статута“ се заличава;

- 13) в член 130, параграф 7 текстът на второто изречение „Общият съд изпраща делото на Съда или на Съда на публичната служба, ако разглеждането му е от тяхната компетентност.“ се заменя с „Той изпраща делото на Съда, ако разглеждането му е от неговата компетентност.“;

- 14) в член 135, параграф 1 се заличават думите „По изключение“;

- 15) в член 143, параграф 4 препратката към „член 78, параграфи 3—5“ се заменя с препратка към „член 78, параграфи 4—6“;

- 16) в член 147, параграф 5:

а) препратката към „член 78, параграф 3.“ се заменя с препратка към „член 78, параграф 4.“;

б) препратката към „член 78, параграф 5.“ се заменя с препратка към „член 78, параграф 6.“;

- 17) член 156 се изменя, както следва:

а) променя се номерацията на параграфи 3 и 4 и те стават параграфи 4 и 5;

б) добавя се следният параграф 3:

„3. По делата, заведени съгласно член 270 ДФЕС, молбите по параграфи 1 и 2 могат да се подават от момента на подаване на жалбата по член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица, при спазване на условията по член 91, параграф 4 от посочения правилник.“;

- 18) в член 173, параграф 5 препратката към „член 78, параграфи 3—5“ се заменя с препратка към „член 78, параграфи 4—6“;

- 19) в член 175, параграф 4 препратката към „член 78, параграфи 3—5“ се заменя с препратка към „член 78, параграфи 4—6“;

- 20) член 193 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се заличава частта от изречение „или на Съда на публичната служба“;

б) заличава се параграф 2;

в) заличава се номерът пред параграф 1;

- 21) в член 196, параграф 2 думите „Съда на публичната служба“ се заменят с „Общия съд, действащ като първа инстанция“, а след думите „Общият съд“ се добавя „, действащ като инстанция по обжалването“;

- 22) в член 213, параграф 3 се заличава частта от изречение „и на Съда на публичната служба“.

Член 2

Настоящите изменения на Процедурния правилник, които имат еднаква сила на езиците, посочени в член 44 от него, се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на 1 септември 2016 г.

Съставено в Люксембург на 13 юли 2016 година.

Секретар
E. COULON

Председател
M. JAEGER

ИЗМЕНЕНИЯ НА ПРАКТИЧЕСКИТЕ РАЗПОРЕДБИ ПО ПРИЛАГАНЕ НА ПРОЦЕДУРНИЯ ПРАВИЛНИК НА ОБЩИЯ СЪД

ОБЩИЯТ СЪД,

като взе предвид член 224 от своя Процедурен правилник,

като взе предвид Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд,

ПРИЕ НАСТОЯЩИТЕ ИЗМЕНЕНИЯ НА ПРАКТИЧЕСКИТЕ РАЗПОРЕДБИ ПО ПРИЛАГАНЕ НА ПРОЦЕДУРНИЯ ПРАВИЛНИК НА ОБЩИЯ СЪД:

Член 1

Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд ⁽¹⁾ се изменят, както следва:

- 1) в точка 14 частта от изречение „в случаите, предвидени в член 54, първа алинея от Статута и член 8, параграф 1 от приложението към този статут — датата, на която процесуалният документ е подаден при секретаря на Съда или секретаря на Съда на публичната служба.“ се заменя с „в случаите, предвидени в член 54, първа алинея от Статута — датата, на която процесуалният документ е подаден при секретаря на Съда.“;
- 2) след точка 14 се добавя следната точка 14а:

„14а. В съответствие с член 125в от Процедурния правилник доказателствата, представени в производството за доброволно уреждане на спора по членове 125а—125г от Процедурния правилник, се вписват в специален регистър, за който не се прилага режимът по членове 36 и 37 от посочения правилник“;
- 3) след точка 24 се добавя следната точка 24а:

„24а. Доказателствата, представени в производство за доброволно уреждане на спора по смисъла на член 125а от Процедурния правилник, се подреждат в преписка, която се води отделно от преписката по делото“;
- 4) в точка 26 първото изречение се заменя със следното:

„26. След приключване на производството пред Общия съд преписката по делото, както и преписката по член 125в, параграф 1 от Процедурния правилник се приключват и архивират от секретариата“;
- 5) след точка 33 се добавя следната точка 33а:

„33а. Преписанията на точки 28—33 по-горе не се отнасят до достъпа до преписката по член 125в, параграф 1 от Процедурния правилник. Достъпът до тази специална преписка е уреден в същата разпоредба от Процедурния правилник“;
- 6) в точка 110 препратката към „член 78, параграф 5,“ се заменя с препратка към „член 78, параграф 6,“;
- 7) точка 114 се заменя със следното:

„114. В преките производства по смисъла на член 1 от Процедурния правилник максималният брой страници на писмените изявления (*) е, както следва:

(¹) OBL 152, 18.6.2015 г., стр. 1.

В преките производства, различни от образуваните на основание член 270 ДФЕС:

- 50 страници за исковата молба или жалбата и за писмената защита,
- 25 страници за репликата и за дубликата,
- 20 страници за писменото възражение за недопустимост, както и за становището по него,
- 20 страници за изявлението при встъпване и 15 страници за становището по това изявление.

В преките производства, образувани на основание член 270 ДФЕС:

- 30 страници за жалбата и за писмената защита,
- 15 страници за репликата и за дубликата,
- 10 страници за писменото възражение за недопустимост, както и за становището по него,
- 10 страници за изявлението при встъпване и 5 страници за становището по това изявление;

(*) Текстът трябва да бъде представен в съответствие с предписанията на точка 96, буква в) от настоящите Практически разпоредби по прилагане.“

8) след точка 140 се добавя следната точка 140а:

„140а. По делата, образувани на основание член 270 ДФЕС, е желателно институциите да приложат към писмената защита цитираните актове с общо приложение, които не са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, като отбележат датите на приемането им, на влизането им в сила и евентуално — на отмяната им“;

9) в точка 243 препратката към „член 78, параграф 3“ се заменя с препратка към „член 78, параграф 4“;

10) в точка 264 препратката към „член 156, параграф 4“ се заменя с препратка към „член 156, параграф 5“;

11) приложение 1 се изменя, както следва:

а) в уводната част препратката към „член 78, параграф 5,“ се заменя с препратка към „член 78, параграф 6,“;

б) в буква б) препратката в първата колона към „член 78, параграф 3“ се заменя с препратка към „член 78, параграф 4,“;

в) букви д)—ж) стават букви е)—з);

г) в първата колона се добавя следната буква д):

„д) представяне на жалбата по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица и на решението по тази жалба (член 78, параграф 2 от Процедурния правилник)“;

д) в буква д), която става буква е), препратката в първата колона към „член 78, параграф 2“ се заменя с препратка към „член 78, параграф 3“;

е) в първата колона се добавя следната буква з):

„з) посочване на датата на подаване на жалбата по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица и на датата на уведомяване за решението по тази жалба (член 78, параграф 2 от Процедурния правилник)“.

Член 2

Настоящите изменения на Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Те влизат в сила на 1 септември 2016 г.

Съставено в Люксембург на 13 юли 2016 година.

Секретар
E. COULON

Председател
M. JAEGER

ПОПРАВКИ

Поправка на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/466 на Съвета от 31 март 2016 година за прилагане на член 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/44 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия

(Официален вестник на Европейския съюз L 85 от 1 април 2016 г.)

На страници 4 и 5 в приложението (относно приложение III към Регламент (ЕС) 2016/44) номера „16.“, „17.“ и „18.“ пред изброените лица се заменят с номерата „21.“, „22.“ и „23.“.

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG